

volt. A szombatiskolai tanulók száma 321 volt, 36 osztályba oszolva. A szombatiskolai adakozások összege 2331-62 K és egynéhány ékszer volt. Az ezt követő *Conradi* atyánkfia prédikációja alatt szívünk felüdült és az Úrtól megáldattunk. Számos lelkek, összesen 28-an átadták magukat az Úrnak és a rákövetkező napon megkereszeltedtek.

Szombat délután [ugyan]csak áldásos tapasztalati óránk volt, *Mincsk* atyafi vezérése mellett. Azután egyes keresztyéni tapasztalatokkal bíró férfiak lettek gyülekezeti vénné, illetve diakonussá felszentelve.

A) Gyülekezeti vénné: *Porcsin Imre* Miskolcra, *Kraszkó András* Békéscsabáról, *Bartha Ferenc* Sarkadról, *Czira Ferenc* Békéscsáról és *Erdődi Mátyas* Gyulaváriról.

B) Diakonussá: *Bordé J.* Békéscsáról.

Az estéli előadások szintén jól látogatottak voltak, 6-700 személy volt esténként jelen, úgy hogy a terem zsu-

foltan telve volt. A békéscsabai, békéscsabai, úgyszintén a budapesti éneklőcsapok szép énekeikkel örvendeztettek bennünket és hozzájárultak az egésznek szépítéséhez.

Mindazon áldásokért, melyekben a konferenciái napok alatt részeseink, úgyszintén a testvéreknek a konferencián való nagyszámú részvételéért és nemkevésbé azon élénk érdeklődéséért, mely e városban az igazság iránt látható, teljes szívünkkel hálások vagyunk az Úrnak. Bár hozna az elvett mag sok gyümölcsöt, hogy sok lélek határozná el magát az Úrnak követésére. Jobban mint valaha győzdünk meg mindnyájan arról, hogy Isten az Ő Szentlelke által az Ő művét ebben az országban is építi és hogy ha hűséges munkások köteleességüket teljesítik és Krisztussal együtt működnek Istenért, úgy Isten az Ő áldásával velünk lesz. Ezen bizodalommal térünk vissza megerősödvé gyülekezeteinkbe.

Volgt Miksa
jegyző.

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala Budapesten.

Szerkesztőbizottság:

Mincsk A., Zeiner A., Koch V.

Felelős szerkesztő: *Zeiner A.*

Evangeliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint”. 1. Kor. 3, 8.

XIV. évfolyam

Budapest, 1921.

1. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Missióprogramm 1921. I. évnegyedére.

Misszióóra 1921 január 8.

Az íge tanulmányozásának fontossága a missziómunkában.

1. Mi a Isten szolgálóinak feladata? Ésa. 49, 6. Isten szétszórta nyáját egybegyűjteni, juhait a tévelygés sötétségéből világosságra vezetni. Ésa. 49, 9. Ezen nagy munkát az összes népek közt teljesíteni a földnek véghatáráig, a világ végéig.

2. Kiket választott ki az Ur először ezen dicső munka elvégzésére? 2. Móz. 19, 5, 6. A testi Izrael.

3. Tudatában volt-e a zsidó nép ezen magasztos hivatásának? Róma 2, 17-20. Nemcsak ismerte kötelességét, hanem büszke is volt rá.

4. Mi volt azonban Izrael nagy bűne? Róma 2, 21. a. Mást szeretett tanítani, nem önmagát. Nem szereték füleiket és szemüket önmaguk megismerésére használni. Jer. 5, 20-25. Nem tanulják meg úgy az igazságot, hogy elegendő erejük lett volna azt követni. Róma 2, 21, b-25.

5. Miért kellett Izrael népének elvesznie? Hos. 4, 6. Mert tudomány nélkül való volt. Tudtak valamit, de nem ismerték meg Isten bölcsességének mélységeit.

6. Mivel lehet ezt még bizonyítani? 1. Kor. 2, 6-8. E világ fejedelmek, akik Krisztust megfeszítették, a főpapok és a zsidó nép főemberei voltak. Ján.

11, 46-53. Pilátus csak gyáva eszköz volt kezükben. Ján. 19, 12-16.

7. Mi volt a zsidó főtanács helytelen és bűnös felfogásának következménye? Máté 23, 38. Amitől az istentelen fél, az esik ő rajta. A főtanács nem akarta, hogy a rómaiak elvegyék tőlük a templomot és a népet és éppen ez következett be oly borzalmas módon, hogy a történelem idevonatkozó oldalait még olvasni is rettentős. Jól tekintünk meg a zsidó nép elvetetésének okát: Elvész az én népem mivelhogy tudomány nélkül való, azaz: Nem szeret személyesen tanulni.

8. Kiben teljesedett be Ésaías 49, 6? Luk. 9, 36; 19, 10; Ap. csel. 4, 12. Krisztusban. Azért gyönyörködött benne az Atya, mert Ő igazán elvégezte a reá bízott munkát. Ő eljött megkeresni az elveszetteket. Ezen nehéz munkában szünet nélkül foglalatlanok voltak és így ő lett az üdvösségnek örök forrása mindazok részére, akik annak elnyerésére törek-szenek a földnek véghatáráig és a világ végéig.

9. Milyen álláspontot foglal el az Ur Jézus mint ember a személyes tanulásra nézve? Ésa. 50, 4, 5. Krisztus mint tanítvány tökéletesen hű volt, a tanulásban. Mint kis gyermek édes anyjától tanult, 12 éves korától kezdve pedig buzgó kutatója volt a szentírásnak, melyet a szombatiskolában is nagy gyönyörűséggel olvasott, nekünk példát mutatva a szombatiskolának igazi céljáról.

10. Miben nyilvánul meg Krisztus igazi bölcsesége? Ésa. 11, 3-5. Nem felületes, nem egyoldalú valaminek megbírálásában, hanem mindent tökéletesen megítél, mert mindenben általment. Lásd Zsid. 4, 14-16; 5, 6-10. A biblia pusztá elolvasása és tartalmának tudomásvétele még kevés. Csak ha engedelmessel hallgatjuk, ha előírásait hiven teljesítjük mindenben, ha általa élünk, jutunk Isten megismerésére, ami az örök életet jelenti.

11. Hogyan tanított Krisztus mint ember? Ján. 3, 11; Máté 7, 23, 29. Mint aki tudja mit beszél. Az ő tudománya nem ellopott beszéd volt (lásd Jer. 23, 30.), hogy valaminek lássék, hanem mint ember szüntelen táplálkozott az igével, úgy hogy ő a megtestesült ige, a mennyei kenyér, mellyel nekünk táplálkozunk kell.

12. Mi az oka annak, hogy egyesek, sőt nagyon sokan, Krisztus példáját nem követik? Zsid. 5, 11-14. Mert restek lettek a hallásra.

13. Csak Krisztusban teljesedett be Ésaías 49, 6? Ap. csel. 13, 46, 47. „Mert így parancsolta nekünk az Úr.” Vonatkozik tehát Krisztus tanítványaira is, akik megbízását teljesítik.

14. Mi által, milyen időben és kik által végeztetik el Istennek títka a földön? Máté 24, 14; Jel. 10, 5-7; 14, 6-12. Az evangélium hirdetése által, a hetedik angyal szavának napjaiban, 1844 óta, az adventi nép által, amely a három angyali üzenetet hirdeti minden népnek a földön.

15. Ezek után mi fontos reánk nézve, hogy úgy ne járjunk mint a zsidó nép, hanem úgy mint Krisztus Urunk? (Fejtésük meg és kövessék Jézus tökéletes példáját.)

Misszióóra 1921. Január 22.

Kit kell figyelmeztetni?

1. Kire vonatkozik az angyali szózat, mert az ő bűnei az égig hatottak és

megemlékezett az Isten az ő gonomságairól? Jel. 18, 2. A nagy Babilon.

2. Hol találunk erről a nagy Babilonról egy pontos leírást? Jelenések 17. részében.

3. Milyen jelkép alatt szerepel Babilon? Jel. 17, 4, 5. Egy parázna asszony, minden földi gazdagságba és pompába öltözve, fenevadon ülve, kezében egy arany poharat tart, telve útálatosságokkal. Az asszony a szentírásban mindig egyházat jelent. Eféz. 5, 31, 32.

Mit cselekedett az asszony? Jel. 17, 6. Már Dániel próféta irt azon hatalomról, amely Istent káromolja, Isten szentjeit pusztítja és Isten törvényét és ítejét megváltoztatja. Dán. 7, 25. Jel. 13, 1-10-ben ugyanazon hatalom működése van leírva. 1260 próféta napig azaz 1260 évig 538-1798-ig tartott ezen parázna asszony a szentek vére. Ha az Úr ezen időt meg nem rövidíti, akkor az Úr gyermekeit teljesen kipusztítja.

5. Mi kell ezen titoknak megértéséhez? Jel. 17, 9. a. Bölcs elme.

6. Hol ül ezen asszony? Jel. 17, 8. b. Hét hegyen. Egy egyház melynek székhelye Róma. Ez a jelkép oly világos, hogy férfiak, akiket a római egyház szentekké avatott, mint pld. Bonaventura bibornok, már a 13. századtól az akkori pápaságra vonatkoztatták a Jel. 17. részét. Magyarázó szavai ezek: „Paráznaságának borával megrésztették a fejedelmeket és népeket; mert Rómában az egyházi állásokat veszik és eladják; ott jönnek össze az egyháziak fejedelmek és urai, Istent megvetve, paráznaságnak hódolva, a Sátánhoz ragaszkodva és Krisztus kíncseit predálva.” Dollinger. „A pápaság.” 109. old.

7. Milyen nevet visel ezen egyház? Jel. 17, 7. Bengel preláius ezen üzenet-hez megjegyzi: „A név, melyet Róma visel, magában szépen és jól hangzik. Róma, a nagy, a gyülekezetek és az egyedül üdvözítő hitnek anyja. Ezen az alapon viseli Róma legelőkelőbb székes-egyháza a felíratot: A legszentebb

székesegyház, Róma és az egész világ templomainak anyja. De az igazság ezen nevet a szónak egy kis változtatásával, egész másképpen magyarázza. Tényleg Róma egyedül nevezheti magát anyjának, úgy nevezeti magát és magát is az a fontos, hogy milyen anya. Csak az a fontos, hogy milyen anya. Ezen paráznának sok leánya van, akik a 16. orokolt gonoszságokat többékevésbé utánozzák.” (Bengel, Jel. 17, 5-6-7.)

8. Csak a római egyházra vonatkozik a próféta jelkép, vagy a többi egyházakra is? Jel. 17, 5. Ő az anya, de vannak leányai is. Jäckel a „Teológiai negyedik lapokban írja: „A lelki paráznaság nemcsak a római egyházra van korlátozva; sőt a nem pápai és protestáns egyházakban éppen ijesztő arányokat öltött.” 7. kt. 150. old. Hasonló bizonyosságokat nagy számban tudunk idézni.

9. Mikor hozta nyilvánosságra az Úr az ítéletet, hogy az összes egyházak asszonyok a nekik adott kegyelemidőt? Jel. 14, 8. 1844-ben az Urat váró nép kitelített az egyházakból, így jött létre az adventi mozgalom. White testvérnő erről írja: „Láttam, hogy ezen váratlanul lelkek még nem úgy voltak megpróbatva, ahogyan megpróbáltatniok szükséges volt. Még nem voltak tévedésektől mentesek. Isten kegyelmét és jószágát láttam abban, hogy a népnek a földön figyelmeztetést és ismételt üzeneteket küldött, hogy őket szivök és a szentírás gondos kutatására bírja, hogy megtisztítsák magukat azon lélekcsesektől, melyeket a pogányok és a pápaság hívei hoztak be. Ezen üzenetek által Isten kihozta gyermekeit oda, ahol nagyobb erővel munkálkodhatott érték és összes parancsolatait megtarthatták.” Tap. és lát. 242. old.

10. Mily munkát bízott az Úr a pogányok és a pápaság híveinek tévtanai-ait megfiatalt és kihívott népére? Jel. 14, 9-12. A harmadik angyali üzenet hirdetését.

11. Mi ezen üzenetnek főürgya? Jel. 14, 9. Óvás a fenevad képét imádni, avagy bélyegét felvenni.

12. Kinek hirdetendő ezen üzenet? Mindenkinék, aki a jelenvaló igazságot még nem értette meg, aki még a hamis szombatot ünnepli. (Olvasd el a jan. 15-iki imacikk utolsó bekezdését.)

13. Mióta és hogy lett Babilonból nagy Babilon? Jel. 18, 2, 3. „Láttam, hogy az egyházak azóta, hogy a második angyal bukásukat hirdette, mindig romlottabbak lettek. Az a nevük, hogy Krisztus követői, de lehetetlen őket a világtól megkülönböztetni. A prédikátorok Isten igéjéből választják a szövegeket, de lágyan prédikálnak. Ezzel szemben nincs kifogása a természetes szívnak. Csak az igazságnak lelke és ereje és a Krisztusban való üdvösség az, aminek az érzéki szív ellensége. A rendes prédikációkban semmi sincsen, ami a Sátán haragját felingerelhetné és a bűnöst remegésbe hozhatná, vagy ami szívhez és lelkiismerethez a csakhamar bekövetkező ítélet rettenetes valóságával közeledne. A gonosz emberek rendszerint megelégednek a kegyesség látszatával az igazi istenfélelem nélkül és egy olyan vallás támogatásával és előmozdításával. „Babilon bűnei. Tap. és lát. 266. old. A második angyal, 1844-ben hirdette Babilon bukását. Ha tudni akarjátok, hogy azóta az egyházakban mi ment végbe, olvassátok el még egyszer az előző imacikk utolsó bekezdését. Babilon ismertető jele, a fenevad bélyege — a vasárnap. Az Úr gyülekezetét, Isten pecsétét — a szombat. A vasárnapot ünneplő egyházak a spiritizmus tanainak befogadása által lesznek nagy Babilonná” ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé és minden tisztátalan és gyűlöletes madárnak tömlöcévé.” Jel. 18, 2.

14. Voltak azonban már olyan esetek, mikor Sátán szolgálja az adventi népre is rá merték fogni, hogy Babilon és mit szól erre az Úrnak Leike? Az

adventi mozgalom történetében többször előfordult, hogy elszakadt testvérek, akik a gyülekezettől elpártoltak, a mozgalmat Babilonnak nevezték, ezeknek White testvérnő az Ur Lelke által így felelt: „Atyámfia, hallom, hogy te azon álláspontot foglalod el, hogy a heted-napi adventista gyülekezet Babilon és hogy mindazoknak, akik üdvözülni akarnak, abból ki kell menniük. Te nem vagy az egyetlen, akit az ellenség ezen pontban megcsalt. Az utolsó 40 esztendőben egyik férfi a másik után kelt fel és állította, hogy az Ur küldte ugyanezen üzenettel; de engedd meg, hogy neked is megmondjam, miképpen azoknak is megmondottam, hogy az üzenet, melyet te hirdetsz, egyike azon ördögi tévelygéseknek, melyeknek az a célja, hogy zavart okozzanak a gyülekezetekben. Atyámfia, te bizonytalanságtól a helyes ösvényről. Ha te azt tanítod, hogy a hetednap adventista gyülekezet Babilon, akkor tévedésben leledzel. Isten nem bízott rád olyan üzenettel. Az ördög minden elmét és értelmet, amelyhez utat nyar, fel fog használni és az embereket befolyásolja hamis, elméletek feltalálására vagy egy hamis pontból kiindulva hamis igazságot kelt és a lelkeket ezen időnek igazi lényegétől eltántorítja. Felteszem, hogy üzeneteddel egyeseket megtévesztettél, mivel kíváncsisággal voltak teljesek és nagy vágyai telve el valami új után.” „Review”, 1893 szept. 12.

15. Kinek oldalán harcolnak azok, akik hangos kiáltással fordulnak az adventi nép ellen, holott az Ige és Bizonyágtétel fényében a hangos kiáltás azon egyházaknak szól, akik a fenevad bélyegét viselik és mit cselekedjünk az olyan hamis és önküldött követekkel? „Olyanok, akik kimennek és saját felelősségükre egy üzenetet hirdetnek, akik miközben állítják, hogy Istentől taníttatnak és vezetettek, mégis különleges feladatukká teszik, azt lerombolni, amit Isten évek óta épített

fel, (az adventi gyülekezeteket 76 év óta építi az Ur), nem cselekszik Isten akaratát. Hirdessétek, hogy ezen emberek a nagy csalónak oldalán állnak; ne higgyetek nekik. Ők maguk szöveget késznek az Istennek és igazságának ellenségeivel. A prédikátorság rendjét papi ravaszoknak fogják gúnyolni. Forduljatok el az ilyenektől; ne legyen közösségetek az ő üzenetekkel, bár idézzék a bizonyágtételeket és igyekezzenek azok mögé magukat elszáncolni. Ne fogadjátok őket; mert Isten nem bízta ezen munkát rájuk.” „Review” 1893 szept. 5.

Kedves Testvérek! Mint az Urnak harcoló népe, szálljatok szembe az igazság fegyverével kezetekben Sátán ravasz szolgálóival, akik a világosság angyalának adják ki magukat, hogy lelkeiket annál biztosabban romba dönthessék. Pál apostol világosan írja: „Nem is csoda; hisz maga Sátán is átváltoztatja magát a világosság angyalává.” Ez még soha úgy nem teljesedett be, mint mostan; mert most tisztán a világosság angyalának nevezi magát „Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálóivá: (nem úgy van?) akiknek végük az ő cselekedeteik szerinti lesz.” (11. Kor. 11, 14, 15.)

Misszióóra 1921. február 5.

Ki figyelmeztessen?

Az utolsó misszióprogramunkból láttuk, hogy az Urnak kétélű éles fegyvere az Ige és a Bizonyágtétel kik ellen fordul 1-ször azok ellen, akik a fenevad képét imádják és bélyegét felveszik ezeknek összessége Babilon ellen. 2-szer azok ellen, akik a világosság angyalának és igazság szolgálójának mutatkoznak, azonban Isten népét Babilonnak nevezik és ezzel elárulják, hogy Sátán lelke lakozik bennük és az ő romboló munkáját végzik. Most meg kell állapítanunk, hogy melyik Isten népe, amely az Ur küldetésében járva az őszinte lelkeket Babilonból kihívja.

1. Találunk-e Isten újtestamentumi népeiről egy világos leírást és hol? Igen! Jel. 12. részében.

2. Milyen jelkép alatt szerepel az igaz egyház és melyek ismertető jelei? Jel. 12, 1, 2. Szintén asszony, de nem földi, hanem mennyi pompába öltöve. Ruhája nem bíbor és skarlát, hanem a nap, minek jelentése Jézus számból kitünik: „Én vagyok a világ világossága; aki engem követ nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” Követi tehát Jézus életének világosságát. Díszei nem arany, drágakő és gyöngyök, hanem egy 12 csillagból álló korona, ami apostolainak és tanítójának teljes számát jelképezi. Nem egyesült tisztátalan érintkezésben a föld kiralyaival, hogy befolyását és hatalmát növelje, hanem Isten ereje által száll az ígért Magot, aki vasvesszővel legyeket minden népet.

3. Mi szerepel még a két asszonnyal kapcsolatban? Jel. 12, 3, 4; 17, 3. Mindeket esetben szerepel egy vörös lenvadás, melynek 7 feje és 10 sarva van, csak hogy a tiszta asszonyt gyűlöli és halálra keresi, a parázna asszonyt pedig hátán hordozza. Sátán gyűlöli az Ur igaz gyermekeit, de készségesen támogatja a hünnök álszent barátait.

4. Mily sorban részesíti Sátán az Urnak népét a földön és meddig? Jel. 12, 5, 13, 14. Őldözi és halálra keresi 1260 évig. Tehát az üldözött nép Isten népe.

5. Hogyan segítette az Ur az ő népét? Jel. 12, 15, 16. A föld elrejtett helyei, hegyes-völgyes, alig megközelíthető vidékek megnyitottak az Ur gyermekei előtt és elrejtöztek hatalmas üldözőik előtt. Sőt mi több! Egy egész földrészt nyitott meg, Amerika, ahol Isten üldözött népe biztos menedéket talál.

6. Végül kik ellen küzd Sátán és mi ezeknek jellemző tulajdonsága? Jel. 12, 17. Az asszony magva, Krisztus. A

magvak maradéka a 144,000 Krisztussal Sion hegyén. Jel. 14, 1-5. Ez a nép elvégezi az Ur munkáját a földön, hiven megtartja Isten parancsolatait és a próféta által által bizonyítást tesz Krisztusról. Demitius és általuk megy végbe Istennek titka a földön, a mint a próféták megmondották. Élnek, de nem ők, hanem Krisztus él ő bennük.

7. Mi különösen jellemző még a 144 ezernél? Jel. 14, 4, 5. Nagy áron megváltva atyáiktól örököit hiábavaló életüktől, csak a Bárányt követik mindenben. Asszonyokkal meg nem fertőztetik magukat — távol állanak a tisztátalan egyházaktól. Szájokban nem találatott álnokság — a tiszta igazságot hirdetik. Istennek királyi székére előtt ledíphetetlenek, a Bárány vére által megtisztítva, isteni természet részeseivé lettek.

8. Mi által jön létre ez a nép? Jel. 14, 6-12. „Az Ur megmutatta nekem, hogy a 3. angyal, ki Isten parancsolatait és a Jézus hitét hirdeti, azokat ábrázolja, a kik az üzenetet elfogadják és a világnak a figyelmeztető szótartot hirdetik, hogy őrizze meg Isten parancsolatait és törvényét mint a szem fényét és hogy ezen figyelmeztető üzenet következtében sokan fogják az Urnak szombatnapját elfogadni.” White „Élet és munka” 107. old. A harmadik angyali üzenet hirdetése és elfogadása által.

9. Mi képezi az éles határvonalat Isten népe és Babilon között? (Olvasd el a jan. 29.-i imacikk első bekezdését.)

10. Mikor látták már tisztán az Ur gyermekei a bekövetkezendő küzdelmet és mi volt akkor még az általános vélemény? Andrews J. N. testvérünk az Advent Review májusi számában 1851-ben írt egy 5 oldalas cikket a 3 angyali üzenetről. Ebben a cikkben a kétszárvú fenevadnak leírását a Jel. 13-ból az Egyesült-Államokra vonatkoztatja és a jövődőlés alapján állítja, hogy éppen a vasárnapnak szombat helyetti törvényes kikényszerítése lesz

havában egy levelében ezt írta: „Midőn 1844-ben az adventi elveket elfogadtuk, egységesen azt mondtuk a különböző egyházakban levő lelkészeknek, hogy az adventisták nem szándékoznak az egyházakból kilépni, mert nem akarnak szakadást vagy zavart okozni, hanem egyedüli céljuk, hogy az ítélet idejét hirdessék és Krisztus dicsőséges eljövételére elkészüljenek. A lelkészek közül a legtöbben kinyitották a templomokat és kapukkal és elősegítették ezen adventi elveknek továbbterjedését. Az 1844 tavaszi csatlakozás után azonban az egyházok és lelkészek ennek ellene fordultak és az egyház közösségében levő adventistákat kényszerítették, hogy Jézus második eljövételének hirdetésével hagyjanak fel. Ezen kényszer az adventi híveket szorongatott helyzetbe hozta. A legtöbbje szerette egyházát és nem is gondolt annak elhagyására; de midőn gúnyolódást és üldözést szenvedtek és előbbi jogaiktól megfosztattak és a maga idejében való alkalmas cselekedtől megvonták őket s midőn vasárnapra kénytelenek voltak azt hallani: „Békesség és biztonság”, akkor felálltak és lerázva magukról az igát, hirdetni kezdték, hogy loomlott Babilon és jőjjetek ki közülök. Ez az így különvált csoport adventi hívő hirdette a második angyali üzenetet. Ezen üzenetnek megerősítésére szolgált az éjjeli kiáltás, mely a 2. angyali üzenetet megerősítette: „Közel a második angyali üzenet végéhez. (1844 július közepétől október 22-ig) láttam nagy fényt a mennyből Isten népére sugározni. Ezén fénynek sugarai fényesek voltak mint a nap; hallottam az angyali hívó szavát: „Imhohol jön a völgyény; menjetek ki elébe!” Ez volt az éjjeli kiáltás, amely a második angyali üzenetnek erőt adott.” Tap. és lát. 229. old. Amint tehát az éjjeli kiáltás nem egy külön mozgalom volt, hanem csak a 2. angyali üzenet megerősítésére szolgált, úgy a hangos kiáltás sem lehet külön mozgalom, hanem az 1844 óta

folyó 3. angyali üzenet munkájának megerősítése, a föld összes népeinek hatalmas felszólítása a bukott egyházak elhagyására.

12. Mi volt 1844-ben és min haladjon az Ur munkája 1844 után? „1844 előtt, mikor egyetértés uralkodott, mindnyájuknál helyes nézetük volt a mindennapiról, de az 1844-ben bekövetkezett zűrzavar óta más nézeteket vettek fel és sötétség és zavarodás volt ennek következménye. 1844 óta nincs idő megállni és nem is lesz soha többé idő megállapítani. Az Ur megmutatta nekem, hogy a harmadik angyali üzenetet Isten szétzórta gyermekeinek hirdetni kell, hogy azonban nem szabad időhöz kötni. Láttam, hogy nemelyek az idő megállapítása által hamis izgalomhoz jutottak; de a harmadik angyali üzenet hatalmasabb minden időmegállapításnál. Láttam, hogy ezen üzenet saját talaján megállhat és nincs szüksége időre, mely megerősítse. Tízem, hogy hatalommal terjedhet, munkáját élvezzi és igazságban meg lesz rövidítve „a hangos kiáltás által.” Tap. és lát. 66., 67. old. 1844-ben volt a zűrzavar vagy szétzórás ideje; ahól kezdve van az összegyűjtés ideje.

13. Milyen volt Isten népe a szétzórásban és milyennek kell lennie 1844-től végig az összegyűjtés idejében? „A szétzórásban Izrael megveretett és megsebesített; de most az összegyűjtés idejében Isten az ő népet gyógyítani és bekötözni akarja. A szétzórás idejében az igazság terjesztése érdekében tett erőfeszítések kevés eredménnyel jártak; keveset vagy semmit sem tudtak eredményezni; de az összegyűjtés ideje alatt, mikor Isten összegyűjti népét, az erőfeszítéseknek meg lesz a kívánt eredménye (legjobb bizonyítva a statisztika!). Mindnyájan legyenek egyek és buzgók a munkában.” Tap. és lát. 66. old.

14. Milyen eljárás helytelen és kik gyakorolták azt a figyelmeztetés dacára? „Láttam, hogy helytelen volt, ha egy-

esetben a szétzórás idejében történt eseményekre hivatkoztak, bizonyítékul, hogy ezek most az összegyűjtés idejében irányítsanak bennünket; mert ha most nem tenné értünk többet, mint amit akkor tett, akkor Izrael sohasem gyűjtetne össze.” U. o. 66. old. White Testvérnő a Tapasztalatok és látások könyvében röviden. „A nagy küzdelem” című könyvében pedig részletesen leírja az egész újtestamentumi korszakban lezajlott eseményeket. Az úgynevezett „Óráló mozgalom” hívői nem szűnnek meg igen ravaszul alkalmazott összetételekben lapjaikban a különböző korszakokra és esetekre adott világos bizonyítgáteleket összekeverni és ezzel éppen azt cselekszik, mint az Ur Lelke rámondja, hogy helytelen. Hiába van egy tiszta és összefüggő leírás adva a harmadik angyali üzenetről, a hangos kiáltásról, ezeknek összefüggéséről, az Ur népének feladatairól jelen és jövő küzdelmeiről és a nagy küzdelem végéről ez nekik nem elég! Amit az ő és új testamentomban szakadásról, gonosz szolgálóról, bolond sziszteréről és minden hűmről találhatunk; ami a bizonyítgátelekben a különböző korszakokról van leírva, azt lezárás szerint mind összekavarják és az Ur népére vonatkoztatják. Munkájukat White testvérnő jellemzi: „Azt keressük találni, hogy olyanok, akik hamis üzeneteket hirdetnek, nem bírnak nagy tisztesség és hűség érzettel. Az emberélet ámitani fogják és White testvérnő bizonyítgáteleit az ő tévelygéseikkel fogják összekeverni és az ő nevét fogják felhasználni, hogy munkájuknak nagyobb befolyást kölcsönözzenek. A bizonyítgátelekből olyan kivonatokat közölnek, melyekről gondolják, hogy azokat úgy csűrhetik-csavarhatják, hogy azok által állásponjtukat védelmezhetik; ezeket hamisan alkalmazzák, hogy tévedésök fontosságát magyarázzon és a népiől elfogadjassék. Azt, amit Isten azoknak, akik utolsó népet küldött, adott, hogy általa figyelmezt-

telve, tanácsolva, feddve, vigasztalva és bátorítva legyenek, hamisan magyarázzák és hamisan alkalmazzák.” Review 1893 aug. 29.

Csak halásnak lehetünk az Ur iránt, hogy még oly ravasz ámitásokat is leleplez és mindezen akadályok ellenére is dicső munkáját népe által végezteti a földön. Neismokára kifogy a Sátán új dolgok kitalálásában és mikor ravaszága már nem segít rajta, ismét az erőszakhoz fog folyamodni, de amiképpen megvédelmezi a jó Atya rejtett támadásaitól, melyeket üdvösségünk ellen intéz, úgy meg fog oltalmazni erőszakos fegyvereitől is, melyekkel Isten népét ki akarja irtani. Csak fel a munkára! Az igazság győzelme biztos!

Missióra 1921 március 5.

Isten népének megpróbáltatásai.

1. Mily viszony volt kívánatos Isten népe között minden időben? Fil. 2. 2; 3. 16. Egy szabály szerint járni és egy értelemben lenni.

2. Mi kívánatik meg a harmadik angyali üzenet hirdető néptől? „Legyenek mindnyájan egyek és buzgók a munkában.” Tap. és lát. 66. old.

3. Hány népe van az Urnak 1844 óta, azaz a hetedik korszak idejében és mit kell ezen népről tudni? „Istennek egy gyülekezete van a földön, amely az ő kiválasztott népe, amely parancsolatait megtartja. Ő nem vezet tévelygő kifutókat vagy mellékhatásokat, nem itt egyet és ott egyet, hanem egy népet. Az igazság megszentelő erő; de a küzdő gyülekezet nem a győztes gyülekezet.” White testvérnő itt épen azon elszakadt testvérekkel szemben, akik a gyülekezetet Babilonnak nevezik és a testvéreket abból való kifutásra hirdetik, hangsztatja, hogy Istennek csak egy gyülekezete van a földön és nem vezet itt egyet és ott egyet, hanem egy népet. Tudni kell azonban, hogy a harcoló gyülekezet még nem a győztes

gyülekezeti. Isten gyermekeinek hibáik vannak, melyekből épen a küzdelmek következtében fognak kitisztulni.

4. Mi legyen a buza közt előforduló konkollyal? „A buza közt konkoly is van. A szolgák kérdezték: „Akarod-e, hogy elmenjünk és azt kigyomláljuk?” de a mester felelt: „Nem! hogy ne talán a konkollyal együtt a buzát is kiszaggassátok.” Az evangélium hálója nemcsak jó, hanem rossz halakat is fog, és az Ur ismeri az övét.” Krisztus Urunk megállítja az értelmetlen és tülbuzgó szolgák munkáját, akik a megváltás titkait nem értik.

5. Mi a megváltás titka? 1. Tim. 3, 16. Valamint az Ur maga (Máté 11, 25—27.), úgy az evangélium is egy megfoghatatlan csoda; elismerten nagy és mégis titok, amely csak a kegyesség előtt nyilvánvaló és azt táplálja. Ő aki testben jelent meg (így hangzik az alapige) emberi alakban, ami eltakarást hoz magáv l, Isten fiának bizonyult a Lélek által (Róm. 1, 4). Ő, akit az övéi fel nem ismertek, hanem elvetettek, a menynek országában az angyaloktól Urnak van elismerve (1. Pét. 3, 22.), a pogányoknak mint üdvözítő lesz hirdelve, és a kereszttről való bolond beszéd mindenfelé üdvadó erőnek bizonyul be a hívőknek.

6. Milyen áldozatot hozott Krisztus értünk emberi testében és miért? 1. Pét. 3, 18; 4, 1. 2. Krisztus a mi bűneinkért szenvedett és meghalt, hogy minket Istenhez vezéreljen. Az ő kimondhatatlan nagy áldozata minden időben felbuzdította hűségű követőit, mintegy előre felfegyverezte őket azzal a gondolattal, hogy nekik is szenvedni kell; ennek a szenvedésnek gyümölcse a bűnőktől való megtisztulás.

7. A szenvedések mely nevei alatt közeledett Jézus magá is az Atyához, melyeken által minket is vezet ő hozzá? Zsid. 5, 7—11. Igaz, hogy ezek nehezen megmagyarázható dolgok — titkok, azonban kijelentett titkok és megérthetőek mindazoktól, akik azokban ki-

vánják magukat gyakorolni. Mikor az Ur azt mondotta: Legyen világosság! akkor — Ión világosság. De mikor azt mondja: Legyetek tökéletesek, vagy szentek legyetek; akkor nekünk bűnös és gyarló embereknek is van egy dolgunk, hogy Isten akarata bennünk végbemehessen, Krisztussal kell mondanunk: Ha lehetséges, muljék el tőlem e keserű pohár, de ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem ahogyan Te akarod. „Annakokáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják neki lelküket mint hű teremtmények; jót cselekedvén.” 1. Pét. 4, 19: Meg kell tanulni szenvedni Isten akaratából, mert mi is azt akarjuk, amit Isten „Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek”. 1. Tes. 4, 3. Hogy ezt megteheszünk kell 1. teljes átadás „ajánlják neki lelküket”; 2. teljes bizalom „mint hű teremtmények és 3. teljes ismeret „jót cselekedvén.” Fil. 1, 9. 10.

8. Miképpen teljesedtek a fent mondottak Jézus életében és mire oktatta tanítványait? Máté 4, 1—11; 17, 20. 21. „Akkor Jézus viteték a Lélektől a pusztába”. megvolt benne a teljes átadás és teljes bizalom, úgy hogy nem ő ment, hanem a Lélek vitte. De a teljes ismeret is élt benne! Jól tudta, hogy Sátán hová fészkelte be magát legjobban az emberi szívbe, ismerte az élvágy hatalmát, a nagyra vágyást, az uralomvágyat, csupa helytelen vágy, csupa feneketlen mélység, melybe egyik ember a másik után merült el, Isten akaratából 40 napig böjtölt, elviselte az éhségnek, szomjúságnak, hidegnek és forróságnak, elhagyatottságnak és lárának olyan kínjait, melyek könyörgésre, majd esedezésre, azután erős kiáltásra, végre könnyhullatásra készítettek és mikor így közeledett ahhoz aki képes megszabadítani, meghallgattatott az ő istenfélleméért és tökéletességre jutni. Követőinek pedig mondja: „Ez a fajzat ki nem megy (örögi lelkek másnéven ki nem üzhetők az emberből) hanem a könyörgés és böjtölés által.”

9. Istennek minden gyermeke jut oly erős megpróbáltatásba és mi ennek következménye? Zsid. 12, 4—8. 11. „Mindenek részesültek fenyítékben melynek következménye az igazságnak bekezdés gyümölcse.”

10. Mely nép lesz különösen fenyítve és jorgátva és miért? Jel. 3, 19—21. Az Ur egész különös módon szereti az adventi népet, azért különös gondnal és szigorúsággal fenyíti és fedi meg. Többesre úgy látszik, hogy az Ur egészen elhagyta, a porig megalázta, végig tapostat rajtuk a pogányok által, rajuk engedi a gonosz angyalok egész raját és ezen megpróbáltatások tűzében úgy megfenyésíti szeretett gyermekeit, hogy dicsőséges királyi székében mint mindeneken felettlőbb diadalmas királyok és papok helyet foglalhassanak. Róm. 8, 35—37.

11. Milyen szóval jelzi Krisztus Urunk és a jövődömondás Leike ezen megpróbáltatásokat, melyek Isten gyermekeit esnek? Luk. 22, 31. Rostálásnak: White látomásából tudjuk, hogy ezen munkát az Ur megengedi, de a Sátán halja végre. A gonosz angyalok rajai veszik körül Isten gyermekeit, akik másként nem tudnak védekezni, mint éjjel, hogy éjjel-nappal szüntelen imádkoznak. A könnyelműek kiesnek a rostálástól, olyanok akik örök életüket nem bocsúllik annyira, hogy érte teljes erővel küzdjenek. A rostálásnak értelme az hogy az adventi népnek igyekeznie kell magasztos célját elérni teljes engedelmességgel és mélységes bűnbánat gyakorlása által. Következménye a megfagyott népnek teljes egysége, a késői és hangos kiáltás. Az örögi lelkék lámadása addig van megengedve, amíg Isten gyermekei az elszorított próbák által teljesen átváltoznak.

12. Milyenek voltak az apostolok a rostálás alatt és mi tartotta meg őket? Máté 26, 31; Luk. 22, 32. Megbotránkoztatott az Urban, elszaladtak Péter, aki legjobban erősítette hűségét megígadta Jézust, de a Megváltó imája

meghallgattatott, a tanítványok hite megerősödött és a rostálás után, miután az elhagyatottságnak minden fájalmán átmentek és csalódásaik után kijózanodtak, a legteljesebb egység és összhang uralkodott bennök és közöttük. Ezt követte a korsi eső és a nagy és eredményes bizonyosságtétel, mikor ezerszámra lérték meg a lelkek.

13. Mi lesz Isten népének tapasztalata a megváltás befejezése előtt? Ésa. 49, 14—26; 51, 52. és 54. fejezeteket olvassátok el figyelmesen Telesen elhagyatottnak érzi magát, kiűrti az Ur haragjának öblös kelyhét. „Fiad ajultan ott feküdtek, minden utcáknak fejeinél, mint a hálóba esett zerge, megreszvedve az Ur haragjától, Istenednek feddésétől. „Egyszerre csak megfordul minden és az Ur népe csodálkozva kérdezi: Ki szülte nékem ezeket? A legnagyobb nyomorúságot követi a legnagyobb dicsőség.

14. Mi ezenközben Sátán munkája és ki tudja őt egyedül elnémitani? Zak. 3, 1—5. „A vádakra, melyeket Sátán velünk szemben emel, mi nem feléhetünk semmit. Egvedől Krisztus veheti fel értünk az eredményes védelmet. A vádolót elnémithatja oly bizonyítékokkal, amelyek nem ami, hanem az ő érdemein alapulnak.” Biz. 314. old. Krisztus csodálatos, az ő munkája is csodálatos! Az összes megváltottak Isten országában koronáltak az ő lábához fogják lerakni, mert megismerik és elismerik, hogy csak neki egyedül köszönhetik örök életüket. Eféz. 2, 8—10. Hagyjon fel azért mindenki, aki adventistának vallja magát, azzal, hogy a testvéreket vádolja és bűneiket megbocsáthatatlanoknak állítsa, mert az ilyen a Sátán munkáját végzi. Kérje inkább hittel Krisztust, hogy legyen neki kegyelmes saját bűnei miatt és vesse ki-ki mélyen szívébe Máté 18, 21—35. tanulságát, mert átálja az Ur ő könyörületesen szolgáit és megfizet nekik értelm szerint.

Missióóra 1921 március 19.

A munka gyümölcse.

1. Hányszor fordul elő a bibliában a rostálás szó és hol? Kétszer: Amos 9, 8—10; Luk. 22, 31.

2. Kik maradnak meg és kik vesznek el Isten népe közül a rostálás alkalmával? Amos 9, 9, 10. Egy szem sem esik a földre, választott gyermekeire, vigyáz az Ur, mint szemre lenyére, de népének bűnöseit elveszti fegyver által.

3. Milyen bűnöket büntet az Ur halállal és kiknek kegyelmez meg? Amos 9, 10; 8, 14; Jöel 2, 11—14. Akik vakmerők és kevélyek „nem ér minket veszedelem!”, világ szerint járnak, világi dicsőséget és elismerést keresnek, pénzvágyók és testi vágyaik kielégítésére törekcsenek — azok méltók a halálra. Megállani ellenben az Ur előtt azok fognak, akik hőjöléssel, sirással és keseréssel térnek meg az Urhoz és szívüket szaggatják, irgalmasok és Isten irgalmasságában biznak.

4. Mi a megmaradottaknak kötelessége egy olyan megrázás után és mit tesz az Ur, ha valamely nép az ő szavára nem akar hallgatni? Jer. 12, 14—17; 2. Tim. 4, 2—5. Az Isten népének kötelessége fáradhatatlanul és lankadatlanul Isten ígését hirdetni, az evangelista munkáját cselekedni, és így szolgálatját betölteni. Ha nem hallgatják, akkor az Ur kigyomlálja azt a népet, amely megtérni nem akar.

5. Mi az adventi népnek feladata a világtörténelem lezárása előtt és milyen irányokat fog ezen munka ölni? Jel. 18, 1—5. (Lásd az előző imacikk első bekezdését.) A Babilon bukásáról szóló üzenetet hirdetni a föld minden részén, hogy mindenki értelmesen megválaszthassa, hogy kinek akar szolgálni: Istennek-e, avagy a Sátánnak? Ez a mozgalom nagyobb lesz mint a reformáció vagy az első angfali üzenet munkája.

6. Mit mutatott az Ur White testvérnek egy látomásban? „Az Ur felkero-

kedik, hogy reitenetesen megrázza a földet. Vizsontagságok fognak bennünket környezni. A hajók ezreivel sülyednek alá a tenger mélyébe. Hadihajók pusztulnak el és sok millió ember élete megy veszendőbe. A vég közel van, a kegyelemidő befejezéséhez közeledik... Ma 1861-ben a legnagyobb zavarban mutatá nékem az Ur a föld lakosait. Háboru vérontás, nélkülözés, hiány, éhség és pestis uralkodott a földön. Míg az Isten népet ezen dolgok körül vették, megelégedezve az apró-cseprő ügyekről a legerősebb összetartás fejlődött ki köztük. Az önzés többé nem uralta őket, az alázatosság foglalta el annak helyét. A nélkülözés és szenvedés azt eredményezték, hogy az értelem lépett a trónra, és a vak szenvedély helyett bölcs belátás irányította minden cselekedetüket. Figyelmem elterelődött ezen jelenettől. Egy kis időre béke következett erre. Azonban ismét megmutatá nékem az Ur a föld lakóit s ime a legnagyobb zavar uralta őket. Egyenletlenség, háboru, vérontás, dög-halál, éhség dühöngött mindenfelé. Mindig újabb és újabb nemzetek vonattak bele ezen háboruba és zavarba. A háboru éhséget idézett elő. Az éhség és vérontás következtében dög-halál lépett fel. És az emberek elhaltak azon dolgok várasától és a félelemtől, melyek a világra jöttek.”

7. Mit ad az Ur az ő népének mikor erős összetartás van köztük és ez mire képesíti őket? „Hallottam, hogy azok akik a páncélhá voltak öltözve, az igazságot nagy erővel hirdették. Az eredménnyel járt. Sokan meg voltak kötözve, egyes asszonyok férjeik által és egyes gyermekek szüleik által. Az ösztönt, akik abban meg voltak akadályozva, hogy az igazságot hallják, most buzgón megragadták. Rokonaiktól való minden félcimük oda volt és az igazságot mindennél többre becsülték. Az igazságot elre ték és szomszédait drágább és becsesebb volt nekik életüknél. Kérdeztem, hogy mi idézte

elő ezen nagy változást. Egy angyal felelt: „Ez a késői eső, az Ur orcájától származó felüdülés, a harmadik angyali üzenet hangos kiáltása.”

8. Milyen nagy munkát végez Isten népének minden egyes tagja a késői eső kiárasztása után? „Ami az Ur akkor végzett az ő népe által, azt most is véghezviheti, sőt még nagyobb mértékben. A gyülekezetnek minden tagja olyan munkát fog végezni, mint amilyent az Ur az apostolok által végzett. Istenünk még nagyobb mértékben bocsátja erejét rendelkezésünkre, mint hogy a bűn is mostanában nagyobb mértékben uralkodik, mint régen.” (B. T. 7. kt. 33. old.)

9. Milyen nagy lesz Isten népének ereje? (Olvasd az előző imacikk 3. bekezdését. „Éjjeli látomásokban Isten népe között hatalmas reformáció-mozgalom láttam. Sokan dicsérték Istent. A betegek meggyógyultak és egyéb csodák történtek. Az állandó imának lelke uralkodott köztük, hasonlóan az első pünkösdi ünnephez. Százak és ezrek siettek Isten szavának hallgatására.”

10. Hányan fogják szavukat az ige hirdetésére felemelni és mi lesz ezen munkának gyümölcse? A hangok ezrei fogják a figyelmeztetést az egész földön hirdetni. „Az igazság ellen szövetkezett ható erőket figyelmem kívül hagyva egy nagy szám áll az Urnak oldalára.”

11. Mi lesz a kiválasztott hatalmas munkájának következménye a világra nézve? „Nagy erő kísérte a választottakat. Az angyal mondá: „Tekints ide!” Figyelmem a gonoszokra vagy hitetlenekre terelődött. Nagy zavar uralkodott köztük. Isten népének ereje és buzgalma által megragadták. Mindenféle zavar uralkodott. Akkor láttam, hogy rendszabályokat kezdtek alkalmazni azon szeréggel szemben, melynek Isten világszaga és ereje megvolt. Sötétség vette őket körül, de ők erősen álltak, Istentől elismerve és benne bízva.” Tap. és lát. 265. old.

12. Milyen hatalmas küzdelem fejlődik Babilon és a Bárány közt? Jel. 17, 14. (Az utolsó küzdelemről szóló látomást lásd a következő imacikkben.)

13. Mi a Krisztus gyülekezete? Krisztus gyülekezete Isten eszköze az igazság hirdetésére. Ő felhatalmazta, hogy egy rendkívüli munkát végezzen; és ha hű Isten iránt és parancsolatainak engedelmeskedik, isteni erő fog benne lakozni. Ha az Urat, Izrael Istenét tisztelni fogja, akkor egy hatalom sem fog tudni vele szembeszállni. Ha hű marad ígéréthez, akkor az ellenség hatalmai nem lesznek jobban képesek azt legyőzni, mint amilyen képes a polyva a forgoszéllal szemben megállani. „Egy fényes, dicső napnak hajnala van a gyülekezet előtt, ha Krisztus igazságának ruháját felveszi, a világról teljesen lemond és attól vissza akar vonulni.”

14. Mi a tagok kötelessége, hogy mindezek beteljesülhessenek? „A gyülekezet tagjai vallják meg most egymásnak elhajlásukat és bukásukat és igen közeledjenek egymáshoz. Atyámfia, ne engedjétek meg, hogy valami legyen köztük, ami egymástól vagy az Istentől elválasztana. Ne szóljatok véleménykülönbségről, hanem egyesüljétek azon igazság szeretetében, amely Jézusban van! Járuljatok Istenhez és hívalkozzatok a Megváltónak kiontott vérére miut okra, amelynek alapján segedeimet veszték a gonoszság elleni harcban. Nem fogtok hiába kérni. Ha igazi szívbeli bánattal és teljes hitben közeledtek Istenhez, akkor le lesz győzve az ellenség, aki benneteket megölni törekszik.” Ez a mi jelen munkánk és feladatunk. Törekedjen minden egyes tag a legjobb javak után, hogy az apostolokéhoz hasonló munkánkat mentől teljesebben és hamarabb elvégezhesük és az évezredes nagy küzdelem az Ur segítségével általunk jusson dicső befejezéséhez!

Imaórák 1921. I. évnegyedére.

Imaóra 1921 január 1.

Az adventi nép biztos alapja.

„Ti nem azt mondjátok-e, hogy négy hónap és eljön az aratás? Ime mondom néktek: Emeljétek fel szeméiteket és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek aratásra.” Ján. 4, 35. Ti azt mondjátok, én pedig ezt. „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok. Ti ráértetek még négy hónapig. Ugy látjátok, hogy még van időtök várni, én meg azt mondom: „Lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra.” Emeljétek fel szeméiteket és lássátok! Jézusnak ezen szavaival még egyszer találkozunk Luk. 21, 28-ban: „Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejeiteket, mert elközelgett a ti váltságtok.”

Ezen szavak nyilván az utolsó időben élő adventi népre vonatkoznak, amely az utolsó napok küzdelmeiben elbágyadt és kimerült, ennek következtében fejét lecsüggeszti, szempilláit lecsukja és elalszik, leveszi gondját életfeladatáról, ezzel kitéve magát az ellenesség kísértéseinek és kockára téve üdvösségét. Ha ezen szavak értelmét keressük, hogy mit is nézzünk meg, mit mulasztottunk el figyelembe venni, az Ur lelke megadja világos szavakban a választ: „Sokkal jobban, mint eddig, szükségünk van a küzdelemben, amelyben részt veszünk, a dolgokat, amelyekről szó van, megérteni. Szükségünk van az igazság értékét, melyet Isten a jelen időre adott, és a veszedelmet, a nagy kísértő által ettől eltántorítottani, sokkal jobban megérteni.” White testvérnő ezen szavakkal vezeti be az „igaz megismerés keresésének fontossága” című cikkét. (Biz. 2. köt. 75. old.) És ez az igaz megismerés képezi az adventi népek biztos alapját.

Adventistákká ugy lehetünk, hogy

megismertük és elfogadtuk a jelenvaló igazságot. Hogy az Ur gyermekei maradhassunk, naponként és pillanatokként szükségünk van minden lépésnél egy világos isteni sugallatra. Így van megírva! Bennünket csak egy tarthat meg: Imé eleve megmondtam néktek... azért vigyázzatok! Legyen bár a kísértés oly nagy, hogy az igaz is alig állhasson meg, hogy még a választottakat is az elhíttetés veszedelme lenyegesse, nem kell elcsüggedni, vagy magunkat kételyeknek átengedni, a választottakat nem lehet elhíttetni, mert biztos csálhatatlan alapon állanak: „Imé eleve megmondtam néktek, és „Így van megírva”. Ezzel az éies, kétélű karddal, minden ravasz ördögi támadást vissza lehet verni.

„Jön egy vihar és pedig olyan vihar, amely borzasztó lesz. Elkészültünk-e már a vele való találkozásra?” Nem kell mondanunk: „Az utolsó napok veszedelmei nemsokára ránk fognak következni! Már is itt vannak. Szükségünk van most az Ur kardjára, hogy a testies kívánságokat, testies vágyakat és testies szenvedélyeket ezzel az izék és velők megosztásáig elvágjuk.” 78. 79. oldal.

Ezen szavak tükrében látjuk korunkat és állapotunkat. Az utolsó napok veszedelmei máris itt vannak. Most szükségünk van az Istentől adatott, jelenvaló igazság teljes megismerésére, amely a világosság fiainak, a látóknak és értőknek biztos fundamentuma. Szükségünk van azonban az Urnak kardjára saját emberünkkel szemben is.

„Oly kedélyeknek, akik gondolataiknak szabad folyást engedtek, szükséges megváltozniuk. 1. Péter 1, 13-16. Gondolatainkat Istenre kell összpontosítani. Most itt az idő, komoly erőfeszítéseket tenni, testies szívünk természetes vágyainak leküzdésére. Így-

kezetünknek, önmegtartózkodásunknak és kitartásunknak arányban kell lennie az általunk elérendő tárgynak végtelen értékével. Csak azért, hogy úgy győzzünk, mint Krisztus győzött, nyerhetjük el az életnek koronáját.”

Ezen üzenetdóben legyen ez igyekezetünk és törekvésünk tárgya: Győzni úgy, amint Krisztus győzött. A biztos alap Isten igéje, képezze, úgy mint eddig még soha, burgó tanulmányunk tárgyát s ezen szilárd alapról ne térjünk el se jobbra, se balra. Egyben vizsgáljuk meg természetünket, feszítsük és öljük meg testies kívánságainkat, vágyainkat és szenvedélyeinket, ne várjunk ezzel négy hónapig sem, de még négy percig sem, hanem most, ezen pillanatban helyezzük magunkat az Urnak oltárára (Róma 12. fejezet) mint Ábrahám Izsákot és leborulva, egy akarattal és szívvél kérjünk bölcseséget és erőt ezen nagy célunk gyors és sikeres elérésére, hogy győzzünk úgy, mint Krisztus győzött és ezáltal megmaradhassunk az Ur népének biztos alapján.

Imaóra 1921 január 15.

Az utolsó figyelmeztetés.

(Mután az adventi népek biztos alapja az igének helyes megismerése és az Ur a legnehezebben érthető profétai igéket bőven megvilágította White testvérnő által, az alábbiakban közölni fogjuk a „Nagy küzdelem” című könyvből Jel. 18. fejezetének magyarázatait szóról-szóra és a misszióórái programokban ezen biztos alapon fogjuk feladatunkat megtekinteni. Ez annál fontosabb lesz, mert Sátán éppen ezen fontos bibliai részre nézve hamis felvilágosításokat terjeszt.)

Jel. 18, 1. 2. 4. Ezen szöveg előre mutat egy időre, melyben Babilon büszkeségének üzenete, úgy mint ezt a második angyal Jel. 14-ben hirdette, ismé-

telve lesz, emellett azonban megemlíti mindazon romlottságokat, melyek azóta, hogy az üzenet 1844-ben először adatott, a különböző felekezetekbe, melyekből Babilon áll, behatoltak. Itt a keresztyénségnek egy borzasztó állapota van leírva. Minden elvetett igazság által sötétebb lesz a népnek kedélye. Szívük keményebb lesz mindaddig, amíg hitetlen elvetemedettség mögé sáncolják el magukat. Az Istentől adatott figyelmeztetések dacára, folytatni fogják a tilparancsokat egyikének taposását; amíg arra vezettetnek, hogy üldözzék azokat, akik a tilparancsokat szentnek tartják. Krisztust azzal a megvetéssel, amellyel az ő igéjét és népét kezelik, semmibe veszik. Mihelyt az egyházak a spiritizmus tanait elfogadják, el lesz távolítva a testies szívre elhelyezett korlát és a hitvallás köpenybe elfedik. A spiritisztikai jelenségekbe vetett hit ajtót nyit a félrevezetett ördögi lelkeknek és tanoknak s ezen az úton lesz élesíthető a gonosz lelkek befolyása az egyházakban.

Babilonról, abban az időben, mikor a profécia szemeink elé állítja, szól az írás: „Mert az ő bűnei az égig hatotak és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól.” Jel. 18, 5. Vétkeinek mértékét betöltötte és a veszedelem készen áll, hogy reá zuduljon. De Istennek még mindig van népe Babilonban, és mielőtt azt büntetéseivel sújtaná, ezeket a hűségeseket ki kell hívnia, amint mondja: „Hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben és ne kapjatok az ő csapásaiból.” Innen ered a mozgalom, melyet a mennyből jövő angyal, aki a földet az ő dicsőségével betölti, erős hangon kiált és Babilon bűneit hirdeti, ábrázol. Az ő üzenetével kapcsolatban hallatszik a hívás: „Menjete ki belőle én népem!” Ezen hirdetések képezik a harmadik angyali üzenettel kapcsolatban az utolsó figyelmeztetést, melyet a föld lakóinak hirdetni kell.

Rettenetes vég az, mely felé a világ

siet. Az Isten parancsolataival szemben háborúra egyesült földi hatalmak el fogják rendelni, hogy mindnyájan „a nagyok és kicsinyek, a gazdagok és szegények, szolgák és szabadok”, (Jel. 13, 16.) a hamis szombat ünneplése által az egyház szokásaihoz kell, hogy alkalmazkodjanak. Mindazok, akik vonakodnak ezt követni, az állam részéről büntetéssel lesznek sújta, és végül el fogják rendelni, hogy méltók a halálra. Másrészt pedig Isten törvénye, amely az Urnak nyugalomnapjára emlékeztet, engedelmesseget követel és mindazokat haraggal fenyegeti, akik rendeleteit áthágják.

Ha egyszer a tárgy oly világosan elő lett adva, mindenki, aki Isten törvényét lábbal tapossa, hogy egy emberi rendelkezésnek engedelmeskedjék, a fenevad bélyegét veszi magára; annak a hatalomnak hűségjelét fogadja el, melynek Isten helyeit engedelmeskedni akar. A mennyei figyelmeztetés hangzik: „Ha valaki imádja a fenevadat és az ő képét és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának poharából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába.” Jel. 14, 9, 10.

De senki sem fogja Isten haragját elszívni, mielőtt az igazság az illető szívével és lelkiismeretével érintkezésbe nem hozott és azt el nem vetette. Sokan vannak, akiknek még sohasem volt alkalmuk a jelen időre vonatkozó különös igazságokat hallani. A negyedik parancsolat kötelező erejét soha senki fel nem tárta előttük igaz fényben. Ő, aki minden szívben olvas és minden fudokot megvizsgál, senkit sem fog elhagyni azok közül, akik az igazság ismeretére vágyakoznak, hogy eltévélytessenek a küzdelemben kockán forgó érdekekre nézve. A rendeletet nem lehet a népre vakon rákényszeríteni. Mindenkinek kell, hogy elegendő világossága legyen, hogy határozatát értelmesen hozhassa.” 645—647. old.

•••

Imaóra 1921 január 29.

Az utolsó figyelmeztetés.

(Folytatás.)

„A szombat lesz a hűségnek nagy próbaköve”, mert ez az igazságnak különösen megtámadott pontja. Ha az ezrek az utolsó, végleges próbának lesznek alávetve, akkor lesz meghuzva a határvonal azok között, akik az Istennek szolgálnak, és azok között, akik neki nem szolgálnak. Miközben a hamis szombtatnak megfigyelése az ország törvényeivel megegyezően a hűségnek megnyilatkozása lesz egy oly hatalommal szemben, amely ellenes indulatú Istenrel szemben, addig az igaz szombtatnak megünneplése, az Isten törvénye iránti engedelmeség alapján, a teremtő iránti hűségnek bizonyítéka. Miközben az egyik osztály a földi hatalmak iránti alárendeltség jelének elfogadása által a fenevad bélyegét veszi el, addig megkapja a másik, miközben a hűségnek a jelét fogadja el, az isteni tekintéllyel szemben, az Isten pecsétjét.”

Az előtt azokat, akik a harmadik angyali üzenetet kérdezték, sokszor csak olyanoknak tekintették, akik megfélemlíteni akarnak, jóvendőiseiket, hogy az Egyesült Államokban a vallási türelmetlenség fog felülkerekedni, hogy egyház és állam szövetségét fog azoknak üldözésére, akik Isten parancsolatait megtartják, alaptalanoknak és elcsépelteknek mondták. Nagy bizalommal állították, hogy azon ország nem lehet soha más, mint amilyen volt: a vallásszabadság védelmezője. Mikor azonban a vasárnap megtartása keresztülvitelének kérdése nagy terjedelművé lesz, látni fogják, hogy az addig kétségbevonat és el nem hitt esemény közeledik és a harmadik angyali üzenet oly hatást fog eredményezni, milyent azelőtt el nem érhetett.

Minden korszakban küldötte Isten az ő hűségét követőit, hogy a világban és

egyházban a bűnöket feddék. A nép azonban azt kívánja, hogy neki lágyan prédikáljanak és a tiszta, hamisítatlan igazság nem kedves előtte. Sok reformátor munkájának kezdetén elhatározta, hogy nagy elővigyázattal fog fellépni az egyháznak és népek bűneivel szemben. Azt remélték, hogy azáltal, hogy a keresztényen élet példáját mutatják, vissza terelhetik a népet a biblia tanaihoz. De Istennek lelke megszállta őket, mint Iliást, akit rábírt egy gonosz nép és ostentelen király bűneinek feddésére és nem bírták magukat megtartóztatni, hogy a biblia világos kijelentéseit, melyeket először nem akartak közölni, hirdessék a szavakat, melyeket az Uról vettek, kimondották, nem félve a következményektől és a nép kénytelen volt a figyelmeztetést meghallgatni.

Ily módon lesz a harmadik angyali üzenet is hirdelve. Mikor eljön annak ideje, hogy a legnagyobb erővel hirdetessék, az Ur alázasatos eszközök által fog munkálkodni, miközben azoknak kedélyét vezeti, akik szolgálatában állanak. A munkások nem csak a megfelelő irodalom tanulmányozása által, hanem elsősorban a Szentlélek kenete által lesznek képesítve. A hit és ima emberei lesznek idítatva, hogy szent buzgalommal fellépjenek, hogy azon igézet hirdessék, melyeket az Ur ad nekik. Babilon bűnei nyíltan lesznek leplezve. Annak borzasztó következményei, hogy az egyház szokásait az államhatalom által keresztülviszik, a spirítizmus közbelépése, a pápai hatalom gyors haladása, mindéz le lesz leplezve. Ezen ünnepélyes figyelmeztetés által lesz a nép felrázva. Ezren és ezren, akik még soha ilyen szavakat nem hal-

lottak, figyelni fognak. Csodálkozással fogják a bizonyágtételt hallani, hogy a Babilon a bukott egyház, mert tévelygése és bűnei miatt elvetette a mennyből küldött üzenetet. Minthogy a nép a mohó kérdéssel: Vajon ugy vannak-e ezek? régebbi tanítóhoz megy, a prédikátorok meséket nyújtanak, lágyan prédikálnak, hogy aggodalmaikat lecsendesítsék és ébredő lelkiismeretüket megnyugtassák. Sokan vonakodni fognak, hogy a pusztá emberi tekintéllyel megelégedjenek, és egy világos „Igy szól az Ur”-at követelnek. A népszerű prédikátorok, mikor tekintélyük kérdőre lesz vonva, a régi farizeusokhoz hasonlóan, haraggal fognak eltelni és kijelentik, hogy az üzenet Sától van és fellázítják a bünt szerető tömeget, hogy azokat gyalázzák és üldözzék, akik az üzenetet hirdetik.” White „A nagy küzdelem” 647—649. old.

•••

Imaóra 1921 február 12.

Az utolsó figyelmeztetés.

(Folytatás.)

„Amint a küzdelem új területekre terjed és a népek figyelme Istennek lábbal taposott törvényére lesz terelve, Sátán meg fog haragudni. Az üzenetet kísérő hatalom csak haragra fogja azokat ingerelni, akik szembeszállanak vele. A prédikátorok majdnem emberfeletti erőfeszítéseket fognak tenni, hogy a világosságot távolítsák, nehogy nyájaira fényeskedjen. Minden hatalmukban álló eszközt fel fognak használni, hogy ezen életkérdések megbeszélését elnyomják. Az egyház a polgári hatalom erős karjához fog fordulni

és ezen munkában egyesülni fognak a katolikusok a protestánsokkal. Miközben a vásárnap keresztülvitelének mozgalmá merészebb és határozottabb lesz. Isten törvényének megtartóival szemben segítségül hívják az állami, törvényhozó hatalmat. Pénzbüntetéssel és fogsággal lesznek megfenyegelve, egyeseknek befolyásos állásokat, másoknak jutalmat és előnyöket fognak kínálni, hogy rábírák őket a hitükről való lemondásra. Állhatatos feleletük azonban így hangzik: „Bizonyítsátok be Isten igéjéből tévedésünket,” ugyanazon kérés, melyet Luther hasonló körülmények között hangoztatott. Azok, akiket törvényszék elé idéznek, világos magyarázat által erősítik meg az igazságot és egyesek, akik őket hallják, azon elhatározásra lesznek ezáltal indíttatva, hogy Istennek minden parancsát megtartsák. Ily módon az igazság ezrek elé jut, akik máskülönben sohasem hallottak volna meg.

Az Isten törvénye iránti lelkiismeretes engedelmisséget lázadás gyanánt fogják kezelni. Sátántól megvakítva, a szülők hívó gyermekeikkel szemben kemények és szigorúak lesznek: az ur vagy urnő az Isten parancsolatait megtartó szolgát fogja elnyomni. A természetes vonzalom el fog hidegülni; a gyermeket örökségüktől? megfosztani és a háztól elűzni fogják. Pál apostol szavai: „Mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak”, (2. Tim. 3, 12.) szöszereint fognak? teljesedésbe menni. Mint-hogy az igazság védelmezői vonakodni fognak a vásárnapot szombat gyanánt ünnepegni, úgy egyeseket közülök a fogházba visznek, másokat száműznek

és némelyeket mint rabszolgákat kezel-nek. Az emberi bölcsesség előtt minden lehetetlen, mert lehetetlennek látszik, de mihelyt a korlátozó isteni lélek el lesz vonva az emberektől és ők a sá-tán hatalma alatt fognak állni, aki az isteni redneleteket gyűlöli, különös dol-gok fognak bekövetkezni. A szív igen kegyetlen lehet, ha az isteni félelem és a szeretet hiányoznak belőle.

Mihelyt a vihar közeledik, sokan, akik a harmadik angyali üzenet hitjé-vallották, de az igazság iránti engedelmesség által nem lettek megszer-telve, állásukat feladni és az ellen-felek táborához fognak csatlakozni. A világgal való egyesülés és az ő szel-lemében való részvétel által oda jutot-tak, hogy a dolgokat majdnem ugyan-azon világosságban lássák és ha a megpróbáltatás bekövetkezik, készek a könnyű népszerű oldalt választani. Er-zel lesznek volt testvéreinknek leg-elkeseredettebb ellenségei. Ha a szom-bat ünneplőit az itélőszékek elé fogják vinni, hogy a hitükért feleljenek, akkor ezen elszakadtak Sátán leghatásosabb eszközei lesznek őket rágalmazni és vádolni és hamis hírek és besugások által az uralkodókat ellentük ingerelni.

Az üldözések ezen idejében Isten szolgáinak hite próbára lesz téve. A figyelmeztető üzenetet hiven hirdették, miközben egyedül Istenre és az ő igé-jére néztek. Isten lelke, amely szíveikre hatott, kényszerítette őket a szólásra. Szent buzgalomtól indítva és Isten lelke által hatalmasan hajtva, igyekeztek a Ezen férfiak ellen az üldözés kérlel-hetetlen haraggal dühöngött és mégsem szüntek meg az igazságot hirdetni. Az egyház történetének minden egyes

században gondoltak földi érdekeikkel, nem igyekeztek jó hírnevüket vagy életüket oltalmazni. De ha az ellenállásnak és igazságnak vihara reájuk tör, egyesek körülök a rémülettől megtámadva ké-szre lesznek felkiáltani: „Ha szavaink következményeit előre láttuk volna, csendesek maradtunk volna.” Körös-körül nehézségekkel vannak körülveve. Sátán kegyetlen kísértésekkel támadja őket. A munka, melyet elkezdtek, úgy-látszik, hogy messze túlhaladja képes-ségeiket annak keresztülvételére. A meg-szemmisülés veszedelme fenyegeti őket. A lelkesülés, mely őket éltette, odavan; nem fordulhatnak vissza. Akkor, végső sebetelenségük érzetében a Minden-halóhoz fordulnak erőért. Megemlékez-nek arról, hogy a szavak, amelyeket szözlöttek, nem az övéik, hanem azéi, aki megparancsolta nekik, hogy a figyel-meztető üzenetet hirdessék. Isten adta az igazságot szíveikbe és ők nem tar-tózkodhatták magukat vissza annak hir-detésétől. A nagy küzdelem 649—651. oldal.

Imóra 1921 február 26.

Az utolsó figyelmeztetés.

(Folytatás.)

„Hasonló megpróbáltatásokon men-tek keresztül Isten emberei az elmúlt századokban is. Wiklif, Husz, Luther, Tin-dale, Baxter, Wesley hangoztatták, hogy minden tant a biblia alapján kell meg-vizsgálni és kijelentették, hogy min-denről lemondanak, amit ez kárhoztat. Ezen férfiak ellen az üldözés kérlel-hetetlen haraggal dühöngött és mégsem szüntek meg az igazságot hirdetni. Az egyház történetének minden egyes

korszaka az igazságnak kifejlődése által tűnik ki, amely az Isten népe szükség-leteinek abban az időben megfelelt. Minden új igazság gyűlölet és ellent-állás dacára is keresztülvitelt; azok, akik annak világhosszágával voltak meg-áldva, megkísértettek és megpróbáltat-tak. Bármikor legyen is szükséges, az Ur egy külön igazságot ad a nép-nek, Ki merészel vonakodni, azt hir-detni? Ő megparancsolja szolgálóinak, hogy a világot kínálják meg a kegye-lem utolsó meghívásával. Csak saját lelkük veszélyeztetése mellett hallgat-hatnak. Krisztus követéinek nincs kö-zük a következményekhez. Kell, hogy kötelességüket teljesítsék és a követ-kezményeket Istenre bizzák.

Amint az ellentállás kegyetlenebb lesz, Isten szolgálói újból megrémülnek; mert úgy tűnik fel előttük, hogy ők idézték elő a döntést. De lelkiismeretük és Isten igéje biztosítja őket, hogy ei-járásuk helyes volt és bár a próbák tovább tartanak, mégis megerősödnek azoknak elviselésére. A küzdelem hatá-rozottabb és helyesebb lesz, de hitük és bátorságuk neveledik a szükség-helyzettel. Bizonyágtételül ez: „Nem merészelünk Isten igéje ellen vétetni, szent törvényét felosztani, az egyik ré-szét fontosnak, a másikat lényegtelen-nek nevezni, hogy ezáltal világ kegyeit megnyerjük. Az Ur, akinek mi szolgálunk, képes bennünket megszaba-dítani? Krisztus legyőzte a világ hatal-masságait és vajon megijedjünk egy immár legyőzött világtól?”

Az üldözés egy elvnek a kifejlődése különböző formában, amely addig fog létezni, míg Sátán létezik és a te-resztyénségnek élő hatalma van. Egy

ember sem szolgálhat Istennek anélkül, hogy a sötétség hatalmainak ellenkezését fel ne keltse. Attól való félelmükben, hogy befolyásával foglyaikat kiszabadíthatja, gonosz angyalok fogják megrohanni, gonosz emberek, akik példája által megfeddve érzik magukat, azokkal egyesülnek, hogy csalogató kísértésekkel Istentől elszakaszszák. Ha ezeknek nincsen eredményök, akkor egy kényszerítő hatalmat alkalmaznak, hogy a lelkiismeretet késztessek.

De addig, amíg Jézus a szentélyben az emberek közbenjárója marad, úgy az uralkodó, mint a nép meg fogják érezni Isten lelkének visszatartó erejét. Még mindig uralja az bizonyos mértékben az ország törvényeit. Ha nem ezen törvényekért volna, akkor sokkal rosszabb volna a világ állapota, mint amilyen most tényleg. Miközben sokan Sátánnak tevékeny eszközei, addig vannak Istennek is eszközei a nemzet vezető férfiain között. Az ellenség sugallja szolgálóinak, hogy olyan határozatokat indítványozzanak, amelyek Isten ügyét nagyon akadályozzák. De oly államférfiak, akik az Urat félik, szent angyalok által lesznek befolyásolva, hogy az indítványokkal szemben dönthetetlen bizonyítékokkal szálljanak szembe. Ilyen módon néhány kevés ember a bajnak egész áradatát fogja fékentartani. Az igazság ellenségeinek ellenállása meg lesz gátolva, hogy a harmadik angyali üzenet elvégezhesse munkáját. Ha akkor az utolsó figyelmeztetés megadatik, ezen vezető férfiaknak figyelmét magára fogja vonni, akik által az Ur munkálkodik, ezeket le fogja az igazság bilincselni, némelyek közülök el

fogják fogadni és a nagy nyomorúság idejében ezek a férfiak Isten népéhez csatlakoznak. „A nagy küzdelem” 651. 653. old.

Imaóra 1921 március 12.

Az utolsó figyelmeztetés.

(Folytatás.)

„Az angyal, aki a harmadik angyali üzenet hirdetésében részt vesz, az egész földet kell, hogy betöltse dicsőségével. Egy, az egész világra kiterjedő és szokatlan hatalmu munka lesz itt bemutatva. Az 1840—44-ig terjedő adventi mozgalom Isten hatalmának dicső megnyilvánulása volt. Az angyali üzenetet elvitték az egész világnak minden missziójához s némely országban a legnagyobb vallásos érdeklődés uralkodott, melyet a 16. század reformációja óta valaha egy országban is láttak; de ezt messze túlszárnyalja azon mozgalom, amely a harmadik angyal utolsó figyelmeztető üzenetét hirdeti.

Ez a munka hasonló lesz a pünkösd-napi munkához. Valamint a „korai eső” a szent Lélek kiárasztása alkalmával az evangéliumi munka kezdetén adatot, hogy a drága magnak kikelését lehetővé tegye, úgy árasztatik a késői eső annak végén, hogy az aratást megérlelje. „Ismerjék hát el, törekedjünk megismerni az Urat, az ő kijövetelére bizonyos, mint a hajnal eljön hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, amely megáztatja a földet.” Hos, 6, 3; „Ti is Sionnak fiai, örvendeztetek és vigadjatok az Urban, a ti Istenetekben, mert megadja néktek az esőt igazság szerint és korai és késő esőt hullat nek;

„Joel 2, 23. És lesz az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitőlök az én lelkemből minden testre.” „És lesz az, hogy mindaz, aki az Urnak nevével segítségül hívja, megtartatik.” Csel. 2, 17, 21. Az evangélium nagy munkája nem fog Isten hatalmának kisebb megnyilvánulásával bevégezni, mint amely kezdetét jellemezte. A jövődöntések, amelyek az evangélium kezdetén a korai eső kiárasztása által megsejtedek be még egyszer teljesedni fognak annak végén a késői esőben. Ez a „felüdülésnek ideje,” melyre Péter apostol előtekintett, mikor mondotta: „Bábjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltsenek a ti bűneitek (Vizsgálai bíróságban), hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Urnak szinétől és elküldje a Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdettetett.” Csel. 3, 19, 20.

Isten szolgálói, fényes és szent buzgalomtól ragyogó orcákkal fognak sietni helységeiből helységebe, hogy a mennyei üzenetet hirdessék. A hangok ezrei fogják a figyelmeztetést az egész földön át hirdetni. Csodákat fognak művelni, betegeseket gyógyítanak és jelek és csodák fogják a hívőket követni. Sátán szüntén művel hazug csodákat, miközben az emberek szemeláttára még őt is bocsát alá az égből. Jel. 13, 13. Hymódon a földnek lakói döntésre lesznek készítetve, hogy álláspontjukat elfoglalják.

Az üzenet nem annyira a bizonyítékok, mint az Isten lelkének mély meggyőződése által lesz hirdetve. A bizonyítékokat már elolvasták, a magot szánták és most kikel és gyümölcsöt hoz. A missziómunkások által terjesztett üzenet gyakorolták befolyásukat;

de sokan vannak, kiknek kedélyei megragadtattak s akik meg voltak akadályozva az igazságnak teljes megértésében és az iránta való teljes engedelmisségben. Most mindenüvé elhatnak a fényugarak. Az igazságot a maga tisztaságában látják s Istennek őszinte gyermekei elszakítják a kötelékeket, amelyek kötve tartották őket. Családi összeköttetések és egyházi vonatkozások most már erőfienek őket feltartóztatni. Az igazság becsesebb előtűnik mindennél. Az igazság ellen szövetkezett ható erőket figyelmen kívül hagyva, egy nagy szám áll az Urnak oldalára.” „A nagy küzdelem” 653. 654. old.

Imaóra 1921 március 26.

Egy látomás az utolsó küzdelemről a világosság és sötétség közt.

„Látomásban láttam két sereget rettetetes küzdelemben. Az egyik sereg a világ zászlaja alatt; a másik ellenben Immánuelnek zászlaja alatt haladt. Egyik zászló a másik alá hullott porba, mikor egyik csapat a másik után hagyta el az ellenség sorait és egyesült Isten gyermekeinek seregével, amely Isten parancsolatait megtartja. Egy az ég közepén repülő angyal soknak kezébe nyomta Immánuel zászlóit, miközben egy hatalmas tábornok hangos szóval kiáltott: „Sorakozzatok! Hadd foglaljanak most azok állást, akik Isten parancsai és Jézus bizonyosságtettelei iránt hűek, menjete ki közülök és tisztátalant ne érintsetek, akkor magamhoz fogadlak titeket és leszek nektek atyátok és ti lesztek fiaim és leányaim. Mind-

nyájan, akik akarják, jöjjenek most az Urnak segítségére, a hatalmasok ellen."

A küzdelem tombolt. A győzelem az egyik oldalról a másikra hajolt. Most a kereszt harcosai hátrálnak, amint egy zászlóvivő elajul és elgyengül, de látszólagos visszavonulásuk csak kísérlet volt egy kedvezőbb állás elfoglalására örömkialtások hallatszottak. Dicsérő ének szállt fel Istenhez és angyalok szóltak bele az énekbe, mikor Krisztus harcosai az ő zászlaját azon árkokra és erősségekre tűzték fel, melyeket az ellenség megszállva tartott. Üdvösségünk fejedelme vezette a csatát és támogatást küldött harcosainak. Hatalma dicsőségesen megnyilvánult és bátorította őket, hogy újult erővel vegyenek részt a küzdelemben. Rettenetes dolgokra tanította őket igazságban, miközben lépésről-lépésre előre vezette őket „győzve, hogy győzhessenek."

Végre ki volt viva a diadal. A sereg, mely ezen feliratu zászló alatt harcolt: Isten parancsolatai és a Jézus hite, dicsőséges győzelmet aratott. Krisztus harcosai közeljártak Isten városának kapuihoz s a város örömmel fogadta királyát. A békességnek, örömmel és örök igazságnak országa felállított. Isten akarata beteljesedett a földön, amiképen a mennyben is.

Most még harcol a gyülekezet; most még egy sötétségben élő világ száll szembe velünk, mely magát majdnem teljesen a bálványimádásnak rendelte alá. De eljön a nap, melyen a küzdelem ki lesz viva és a győzelem meg lesz nyerve. Akkor ugy cselékszik Isten akarata a földön, miképen a mennyben is. Mindnyájan egy egyesült, boldog családot fognak alkotni, hála és

dicsérettel tevé és Krisztus igazságának ruhájába felföltörve. Az egész természet felülmúlhatatlan kedvességében dicséretnek és hálnak adóját fogja Istennek leróni. Az egész világ megfürdik a mennyei fényben. Az örök örömben fog elmúlni. A holdnak fénye olyan lesz, mint a napnak fénye és a napnak fénye hétszerfe világosabb lesz, mint most. Ezen látványon énekelni fognak? együtt a hajnalcsillagok és Istennek minden gyermekei örömtől újjongni fognak? miközben Isten és Krisztus hirdetik: „Nem lesz többé bűnös és halál nem lesz többé."

Ez az a látvány, amelyet az Ur nekem mutatott. De most még látható és láthatatlan ellenségek ellen kell az Ur gyülekezetének küzdeni. Sátáni eszközök emberi alakban helyt állanak. Emberek egyesültek, hogy a Seregek Ura ellen küzdjenek. Ezen egyesülések meg lesznek addig, amíg Krisztus elhagyja helyét, mint főpap és felveszi a bosszúállásnak ruháit. Sátáni eszközök minden városban dolgoznak és a legbürgöbben vannak elfoglalva azzal, hogy az embereket olyan egyesületekbe szervezzék, melyek Isten parancsolataival ellenkeznek. Állítólagos szentek és magukat nyíltan hitetlennek valló emberek nyíltan csatlakoznak ezen egyesületekhez. Most nincs itt annak ideje, hogy Isten gyermekei gyáváknak mutatkozzanak. Nem ajánlatos nekünk csak egy pillanatra is éberségünkkel felhagyni.

Ezen utolsó napokban látomásokat adnak, az eljövendő dicsőségéről látványok, melyeket Isten keze bennünk és ezek kell, hogy becsesek legyenek az ő gyülekezetének. Mi tartotta fenn Isten Fiát amaz éjszakában, mikor

elrúttatott és Getsemáné kertjében aszpra próbára tétetett? Látta, hogy mi van előtte és meg volt elégedve. Látta, hogy mit hoz az örökkévalóság, látta azoknak boldogságát, kik az ő megaláztatása által bűnbocsánatot és örök életet nyertek. Bűneik miatt megsebesítettek és gonoszágaik miatt megrontatott. A büntetés rajta volt, hogy nekünk békességünk legyen; és az ő sebével gyógyultunk meg. Füle hallotta a megváltottak újjongását és örömet, hallotta őket Mózesnek és a Bárány-nak énekét énekelni.

Nekünk is kell egy látomás a mennyei jóvőről és boldogságról, meg kell állnunk az örök élet küszöbén és hallani a kegyelmes üdvözlégyet, melyet azoknak mondanak, akik az életben Krisztus munkatársai voltak és nagy előjogoknak tartották és nagy dicsőségnek tekintették azt, hogy Krisztusért szenvedjenek. Miközben az angyalokkal egyesülnek és koronáikat a megváltó lábaihoz leteszik, felkiáltanak: „Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcseséget és hatalmat s tisztességet és dicsőséget és áldást a királyi székben ülőnek és a Bárány-nak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké!"

Ott üdvözlük a megváltottakat azokat, akiket a felmagasztalt megváltóra figyeltetett. Egyesülnek annak magasztalásában, aki meghalt, hogy emberi lénynek életet adjon, amely Isten életének zsínórmértéke szerint van. A küzdelem elmúlt. Minden baj és háborúság megszűnt. Győzelmi énekek töltik be az egész mennyországot, miközben a megváltottak Isten trónja körül állnak és mindannyian ismét beleszólnak

a dicsénekbe: „Méltó a Bárány, amely megöletett és ismét él." Jel. 7, 9, 10, 14; 17; Jel. 21, 4.

Akarjátok-e kedélyetekbe felvenni ezen látomásnak üzenetét? Akarjátok-e gondolataitokat ezen képpel foglalkoztatni? Nem akartok-e igazán megérteni? és egy olyan lélekkel foglalkozni, amely egészen különbözik azon lélektől, mellyel a múltban birtatok? Akarjátok-e az ellenséget elűzni, minden akadályt amely az evangélium terjesztésének útjában áll, lerombolni és sziveiteket betelni hagyni a mennyei világossággal és az Urnak örömeivel? Nem kellene-e a hibatalalásnak és ingadozásnak ezen nyomorult lelkét eltemetni, hogy soha többé ne tudjon mutatkozni? Ne szálljon-e fel a hálaadásnak és dicséretnek kedves illata azok szívéből, kik a bennük lakozó Krisztusnak jelenléte által megüdvösítették, megszenteltettek és megdicsőítették? Nem fogunk-e hittel bűnösökért munkálkodni és őket a keresztfához vinni?

Ki akarja magát ezen a napon az Ur szolgálatára szentelni, ki akar ma fogadást tenni, hogy nem fog a világgal szövetséget kötni, elszakadni és vonakodni lelkét a jövőben világi tervekkel és szokásokkal beszennyezni, amelyek Krisztus gyülekezetét az ellenségnek befolyása alatt tartották?" Biz. 2. köt. 140—144. old.

* * *

Az új évhez!

Az új évhez — új áldást,

Új munkához — új erőt,

Az új szenvedéshez — új kedvet,

És örökös vigaszt — Krisztus vére

[által!]

Új fegyvert — a régi harchoz,
A régi harchoz — új győzelmet,
Régi igazsághoz — új szeretetet,
Az új élethez — új ösztönt,
Régi gonoszhoz — új iszonyatot,
A régi kárhoz — új bizalmat!

A ó-esztendő mindazzal, amit abban megtettünk vagy elmulasztottunk, odavan és egy új év köszöntött ismét be. Mit akarunk ezzel tenni? Milyen előrehaladást tettünk az elmúlt esztendőben Jézus Krisztus megismerésében? Ez új évben Krisztus életét és jellemét jobban magunkévá fogjuk-e tenni? Az idő gyorsan elrohan! Nemsokára eljő Megváltónk. Meg fogunk állhatni? János evangélista azt mondja I. lev. 3. rész 2. versében, hogy hasonlóak leszünk Ő hozzá, midőn eljön. Tehát az Ő jelme a mi jellemünk legyen. Hiszen egy oly gyülekezetet akar magához venni, mely őt ábrázolja, mely dicső, tiszta és szeplőtelen, szent és feddhetetlen. Eféz. 5. 27. Mennyi munkát kell eszerint az Úrnak mi rajtunk még végeznie! Mennyi szorgalmat kell nekünk arra fordítanunk, hogy Ő előtt feddhetetlenül és békeességben találtsunk. II. Pét. 3. 14.; 1. 10. Életünknek minden napjainkban Atyánk kegyelmi ajándéka. Használjuk ki azért az időt és törekedjünk a tökéletességre. Eféz. 5. 16.; 4. 13—14. Hogy legmagasabb célunkat, a krisztusi hasonlatosságot elérhessük, buzgóbban kell Istennek igéjében kutatnunk, több szeretettel gyakorolnunk és jobban arra törekednünk, hogy a lélekbeni egyiséget a békeességnek köteléke által fenntartsuk. Mlk. 6. 8., Ján. 13. 34—35., Eféz. 4. 3. Jelen időnk szomorú képet nyújt a zavar és

szétszakadástól. Ismerje meg e világ Isten népének egységén az evangéliumnak erejét. Ján. 17. 21.

Egy nép, egy hit, egy szív és egy lélek; így kell lenni. Így éljünk és törekedjünk az új esztendőben Isten dicsőségére, felebarátaink üdvére és a mi örömünkre.

M. A.

A friedensau általános munkagyűlés 1920. jul. 20—27.

Az elválás és különféle nehézségek éveit után körülbelül 600 prédikátor és missiómunkás gyűlt egybe a három német Unióból, a cseh és lengyel Unióból, Magyarországról, Hollandiáról és Oroszországról. Képvisele voltak az afrikai missióterületek is, melyek a német missió által lettek megmunkálva. A Generalkonferencia Daniels A. G., Christian L. H., Wilcox F. M., Kern M. C. és Hansen L. A. atyafiak által volt képviselve.

A konferencia kezdetének napjai egyúttal az üdvözlés napjai is voltak. Ez oly szívélyes és őszinte volt, hogy még a vérszerű testvérek között sem lehetett volna bensőségesebb. Úgy éreztük magunkat mindnyájan, mint egy nagy család, a Krisztus szeretetében egyesülve. Egy halvány előképe azon időnek, midőn minden kornak és országnak megváltottai összegyűlnek a Bárány vacsorájához. Ézs. 35. 10., Jel. 19. 6—7.

A vezető testvérek bibliaórákon és előadásokon tanítást adtak a prédikátorok tevékenységéről, a gyülekezetek szervezéséről, az ifjúság szervezéséről és munkájáról, a missióegyesületek és

az orvosi misszió tevékenységéről. A bibliaórákhoz tartozott Daniels atyafinak elmékedése Ésaiás 52. részének 1—2. verseiről, melyben hangsúlyozta, hogy ezen felszólítás éberségre és tevékenységre való felszólítás és hogy minden lelki elalvás, ellentétben a testi alvással, elgyengülést eredményez. Krisztus erősségét és ékességét felolítva, ismerjük fel teljesen feladatunkat, rázzuk le magunkról a hűnnek porát és haladjunk előre, míg a végleges győzelmet kivittuk. Az első konferencia napnak estében Conradi atyánkfia előadta. Izrael tanulmányozva, Aggeus 2. 3—7. alapján, hogy a mi napjaink művének is feltalálhatjuk előképét Izrael történetében a kivonulástól kezdve és hogy mily eleven volt Mózes szüleinek, magának Mózesnek és Józsefnek tite a megígért örökségben. Dacára Izrael peroskodásának és hamis prófétáinak, újból és újból felléptek férfiak, akik az adott próféciák teljesülésébe vetett hitet Istennek munkáját tovább folytatták. Wilcox atyafinak két további bibliaórája a Szentlélek munkájáról tárgyalt. Zac. 10. 1. A Szentlélek működése hátrahagyott; a teremtésben, feltámasztásban és a megtérésben nyilvánul meg. Mi hisszük, hogy a kősői eső ideje elérkezett. Ezen lélek megnyerésének feltételei: a bűnt elhagyni, kettős életet nem élni, kötelességérzetből és szeretetből Istennek szolgálni, az önbizalmat eltávolítani, az egységet megőrizni és keserűség nélkül lenni. E nyugodt tapasztalatból elmondott szavak minden hallgatóra maradandó benyomást tettek az áldásnak gazdag áradata felkeltette és felfrissítette szíveinket.

Kern atyafi, az ifjúsági szervezeteinek

vezetője, számos, elmékedésben reámutatott az ifjúságon végzendő munka előmozdításának fontosságára. Ezen munkának szükségességét a végidőben a Szentírásból a Mal. 4. 5—6. versekkel okolta meg. Aki az ifjúság azé az öregkor és a jövő.

Christian atyafi missziókról beszélt. Joel. 2. 21., alapján reámutatott arra, hogy a nagy események napja elérkezett. Az 1886-ik év óta, midőn Conradi atyánkfia Európában a munkát felvette, 46 különböző nyelven beszélő 50 ezer tag nyeretett meg. Misszióink által 100 különböző nyelven kiadott iratokkal a föld összes lakosságának $\frac{1}{10}$ -od része érhető el.

Szombaton 874 testvér 80 osztályban volt összegyűlve. Áldásteljesek voltak ezen szombati órák és kifejezhetetlenek az azon résztvevőknek. A szombati prédikációt Daniels atyafi tartotta Zac. 10. 1. és Joel. 2. és 3. részéről. Mindnyájan éreztük, hogy az Ur mi fölöttünk is felhőt támaszt, hogy reánk bocsássa Lelkének gazdag esőjét. A délután folyamán ünnepélyes módon kedves Zeiner atyánkfia felszentelése ment végbe, aki körülbelül 10 év óta, dacára a sok nehézségnek, Isten munkája iránti nagy szeretettel dolgozik Magyarországon. A kísértő bibliai szövegek, melyeket Conradi atyafi adott neki, reámutattak a nehéz felelősségre, de egyúttal a prédikátornak dicső feladatára is.

Zeiner atyafin és e sorok íróján kívül még a Koch és Voigt atyafiak voltak Friedensauban, mint a Magyar-Egyesület képviselői. Mély benyomást gyakoroltak reánk a különféle oktatások, beszédek és tapasztalatok. Szerettük

volna, ha összes munkatársaink és gyülekezeti tagjaink velünk létek volna. Sajnos, ez most nem volt lehetséges. A konferenciát azon szándékkal hagytuk el, hogy magunkat az Urnak még teljesebben odaszenteljük, munkáját ebben az országban még buzgóbban és több odaadással mozdítjuk elő, hogy az utolsó üzenetet itt is a győzelemhez segítsük. Adja Isten! M. A.

A Generálkonferenciának az ellenmozgalomhoz való állásfoglalása.

A friedensau munkásgyűlés alkalmával a Generálkonferencia képviselői az ellenmozgalom képviselőivel is beszéltek. Amennyiben a Magyar-Egyesületben is új alkalomadtán írásbelileg és szóbelileg propagandát ezen mozgalom bizonyára fontos testvéreinknek tudni, hogy milyen állást foglal el a Generálkonferencia ezen mozgalommal szemben.

Egy bizottsági ülésen Daniels atyánkfia kijelentette: „Mi, mint a Generálkonferencia, elítélünk minden olyan mozgalmat, mely ellene van az Isten Lelkétől jóváhagyott szervezetünknek. Atyafiak sohase harcoljanak atyafiak ellen. Ha lettek volna is bizonyos formahibák a háború alatt téve, azzal még nem adatott ok az ellenmozgalomra. Ha valakinek más meggyőződése van a hadiszolgálatot illetőleg, úgy kövesse lelkiismeretét, de a gyülekezetben nehézséget ne csináljon. Senkinek sem szabad a saját lelkiismeretét zsinór-mértékül állítani fel.

Minden félrevezetés megelőzése céljából, a Generálkonferencia elnöke a

bizottság nevében egy írásbeli nyilatkozatában a következőket hangsúlyozta: „Kedves testvéreinknek szívünkben jóvákeresztényeni üdvözléseinket küldjük. Nagyon örülünk, hogy 7 kinos hosszú évi elválás után testvéreink közül egy sokkal találkozhattunk az általános gyülekezeteken e hó folyamán. Most zártuk le a friedensau 8 napos munkásgyűlést. Nagy örömünkre szolgált ezen munkatársainkkal Krisztus munkájában együtt lenni és szerfelett lebilincselő jelentéseiket Isten csodálatos vezetéséről, a világháborúnak megpróbáltatásokban gazdag éve alatt hallani. Sok fontos kérdés lett ezen friedensau összejövetel alatt megfontolva.

Egyes kérdés, mellyel különösen a németországi kedves testvéreim sokat foglalkoztak, i. e. a háborúhoz való viszonyunk és előjáróink amelletti állásfoglalásának kérdése is behatóan és gondosan megvizsgáltatott. Szívvel sajnáljuk, hogy egyes atyafiak, kiknek nézeteik vezető testvéreink nézeteitől eltértek, lehangoltattak és szükségesnek találták, hogy magukat a főtestülettől eloldják és egy független szervezettel alkossanak. A Generálkonferencia bizottságának tagjai, kik jelen voltak, megvizsgálták a leggondosabban azon vádakat, melyeket a németországi munkánk vezetői ellen azoknak képviselői hoztak fel, kik gyülekezeteinktől elváltak.

Miután az egész kérdést olyan gondosan, ahogyan csak lehetett, megvizsgáltuk, kényszerítve voltunk ezen független mozgalom képviselőinek kijelenteni, hogy magatartásukat nem méltányolhatjuk, amennyiben a nehézségeket a végsőig, vezető testvéreink

ellen irányuló súlyos és nyílt kritikáig tarték és mivel egy független szervezetet alkottak. Sohasem kötelessége az a testvéreinknek, hogy a nagy zavar és veszély idején Isten gyülekezetének nyíltan és nyilvánosan hadat üzenjen. Ezen ellenkező elemek népünket és munkánkat Németországban nagy veszélybe és szükségbe sodorták.

Komoly intést intéztünk azokhoz, akik ezen ellenkező irányban haladtak, hogy vessenek véget kritikájuknak és ellenállásuknak és hogy megpuhítsuk, hogy újból készséges tagjai legyenek szervezett művünknek. Krisztus gyülekezetének tapasztalatai mutatják, hogy már sokan lobogtatták a lázítás zászlaját; de mindezen mozgalmak szégyentvallottak. Az ilyen lázadásnak sok harcosa Istent kísértette; Isten dolgának hátat fordítottak és erejüket a volt atyafiak elleni harcra pazarolták el.

Gyülekezeteinket a nagy munkában való összetartásra buzdítjuk, amely reájuk bízott. Nem támogathatjátok azokat, akik Isten munkáját széjjeltépni és lerántani igyekeznek. Sem anyagilag, sem pedig erkölcsileg nem szabad őket támogatnotok. Nem kívánhatjátok reájuk Istennek áldását, hacsak hozzá nem csatlakoztok romboló munkájukhoz.

Mi kívánva kívántuk, hogy lehetőségessé legyen minden testvéreinkkel együtt lenni.

Mivel ez sajnos nem volt lehetséges, így ez úton fordulunk hozzátok. Istennek gazdag áldása legyen veletek! Dohogjon szívetek forró szeretettel az igazság iránt és szenteljétek oda teljesen életeteket azon nagy missziómunkának, melyre elhivatottatok.*

Eddig tartanak Daniels atyafi szavai.

Isten népe egységes az üzenet hirdetésében és egységes a harcban és minden felbontó elemnek elhárításában, kik Isten munkájának fejlődését megakadályozzák. Legyünk egyek a Jézus szeretetében! Eféz. 4, 2-6. M. A.

A Generálkonferencia európai bizottsági ülése 1920 aug. 5-12. Zürichben.

A háború következményei, az európai viszonyok megváltozása szükségessé tették, hogy a Generálkonferencia és az európai vezető testvérek tanácskozásra jöjjenek össze. A nemzetközi vendégszerető Svájcban Zürich városa egy megfelelő helyet nyújtott az ilyen megbeszélésekre.

16 különböző ország és szervezet képviselői voltak jelen. Minden tanácskozásnál a szeretet és egység lelke uralkodott. Dániels atyafi, közösségünk elnöke, a konferencia megnyitásánál a következő szavakat mondotta: „A mi művünkben nincs semmi nemzetiség, csupán, hogy az evangélium prédikálását az illető nemzethez alkalmazzuk.” Tapasztalt és érdemes atyánkfianak ezen szavai úgyszólván a mottója lett az összes gyülekezéseinknek. Oly férfiak voltak jelen, akik feladatuknak, a békeség hírnökeinek lenni, teljes tudatában voltak. Itt, hol a Krisztus lelke uralkodott, nem volt helye a politikai és nemzetiségi ellentéteknek. Felemelő volt a bácsugyülekezet, melynél 20 különböző nyelven a „Közébe hozzád Uram” éneket énekeltek.

Az uniók, misszióterületek és önálló egyesületek jelentéseiből megmutatták,

hogy miként haladt előre az üzenet Isten segítségével. A Magyar—Egyesület részéről Koch V. atyafi, a kiadóhivatal vezetője, beszélt a magyar kiadó fejlődéséről és szükségleteiről. Koch atyafi hangsúlyozta, hogy mindaz, ami a nehéz viszonyok alatt megtehető volt, meg lett téve. Továbbá utalt arra is, hogy a magyarországi munkának több pénzügyi segítségre van szüksége, hogy a szükséges könyvek és iratok kiadathassanak. Ezen sorok írója pedig a statisztikából a lelkek megnyerésében való előrehaladást és a pénzügy kedvező fejlődését mutathatta meg.

Ugy a nevelési-és ifjúsági munka, a szombatiskolai és kiadóhivatali munka, mint az orvosi misszió fejlődése és a misszióegyesületek fellendülése céljából elhatározottat, az üzenetnek ezen fontos ágait amerikai mintára szervezni és kiépíteni. A Generalkonferencia rendelkezésre bocsájt az európai szervezeteknek megfelelő és tapasztalt erőket és anyagi segítséget ezen terveknek kivitelére. Hogy a magyarországi nevelési munka is jobban fejlődjék és hogy ifjak a missziói hivatásra kiképezthessenek, fel lett kérve a Generalkonferencia, hogy Huenergardt J. F. atyafit, az itteni nevelési munka vezetőjéül, lehetőleg mielőbb helyezze vissza Magyarországra.

Szombaton Spitzer atyafi, a Generalkonferencia titkára, beszélt a konferencia kiküldöttéiből és a jelenlévő svájci testvérekhez az üzenet előrehaladásáról a pogány országokban. 20 évvel ezelőtt Kínában még nem volt egy adventi hívó sem. Az utolsó évben 1000 lélek kereszttelkedett meg. Egyik misszió-náriusunk Afrikának egy falujában, hol adventista prédikátor még sohasem volt,

200 lelket talált, kik a szombatot tartották. Ez Istennek keze! Az indiánusok között Amerikában az utolsó évben szintén 1000 lélek vette fel a keresztséget. Az Ur láthatóan működik. Ki tudja meggátolni? A világ büszke és erős lehet, de Isten győzelemre segítő művét.

Amilyen áldásos volt a bizottsági ülés kezdete, olyan volt a szétválás is. Daniels atyafi a zárógyülekezetben reámutatott Ésaías 54, 2—3. verseiből üzenetünk erejére és feladatára. Töltse be szívünket Istennek lelke és tegyen készséggé a lelkek megmentésének munkájában segédkezni. Az Ur áldja meg munkáját Magyarországon!

M. A.

Hűség.

Bárhova tekintünk az élethez, hűtlenséget látunk. Mindenütt, a hűség van megkívánva, követelve és becsülve. A hűség egy ritka, de kívánságos dolog, még ezen megfordított világban is.

Ha van valaki, akitől a hűség megkívántatik úgy az a keresztyén az. A hűtlenségnek ismeretlennek kell előtte lennie, habár azzal naponként van körülvéve. A hűtlenséghez úgy kell magát tartania, mint egy vak, kinek szemvilága nincs és mint a süket kinek hallása nincs. Zsolt. 38. 14. Más szavakkal: nem szabad engedni magát befolyásolni és a világnak ezen betegségtől megmételyezni. Az ő élete Krisztus. Fil. 1, 21., Zsid. 12, 2. e. r. Krisztus pedig a megtestestült hűség. Jel. 1, 5., 19, 11. Amennyiben a keresztyén az ő isteni mintaképének állandó szemlélése az Ő képmására, azaz jellemére

változik át, II. Kor. 3, 18., kell, hogy a hűség is, mely Mesterének ősi tulajdonsága, neki is természetévé; szokásává és életfeladatává legyen.

Hűséget hűségért! Isten gyermeke várja mennyei Atyjától ígéreteinek betartását, imájának meghallgatását. 1. Ján. 5, 14. 15. Tehát a megfogadott hűségnek betartása. Isten egy hűséges Isten, 5. Móz. 7, 9; 32, 4; 1. Kor. 1, 9; 2. Kor. 1, 18. Hű az Ő alap és felteleiben, hű az Ő ígéreteinek betartásában, hű úgy a nagyban mint a kicsinyben. Azonban az Ur is szemmel tartja a föld hűségeseit. Zsolt. 101, 6. Tölük, mint az Ő hűségeseitől elvárja, hogy teljes jó hűséget tanusítsanak. Titus 2, 10.

A hit és hűség egybetartoznak. A hit hűség nélkül többé nem hit már, csupán egy üres formáság; hűvel mag nélkül és ezért értéktelen. Ha egy keresztyén és adventista a hűséget, azaz úgy Isten mint embertársai iránti kötelezettségeinek betöltését nem veszi szigoruan, pld. a szombat megtartását, az Urnak az Ővét megadni és a többiekét, úgy az ilyen már a gonosz ellenség befolyása alá került, mely most az engedetlenség (más fordítás szerint: a hitetlenség...) lában munkálkodik. Hűtlenség egy a hitetlenséggel. Hitetlenség halált, a hűség ennek ellenében az örök életet hozza. Azért kedves olvasóm: Akarod az életet úgy maradj hűséges. Jel. 2, 10.

M. A.

Gyermekünnepély Budapesten.

Budapesti gyermekiskolánk, melyet vasárnap délelőttöként a gyermekek élénk részvétele mellett tartottunk meg,

az utolsó időben öröndetes fejlődést mutatott. Elhatároztuk, hogy a gyermekeknek azzal is örömet szerzünk, hogy egy ünnepélyt rendezünk számukra, amely ünnepély célja volt, hogy még fokozottabb és buzgóbb tevékenységre és tanulásra sarkalja a kis emberek seregét. A szükséges előkészületek megtétele után Isten segítségével 1920 december 26-án tartottuk azt meg. A nagy terem zsufolásig megtelt s mindenki a legnagyobb figyelemmel hallgatta az előadottakat.

Az ünnepélyt a megjelentek üdvözlésével vezették be, amelyet rövidebb ünnepi szónoklat követett. Ezután mintegy negyven gyermek részvételével Voith Boriska és Lindmayer Kornélia testvérnők egy gyermekiskolát mutattak be, melyben Jézus életét tárgyalták.

Ezután szavalatok, párbeszéd, ének és zenés számok következtek, melyeket a gyermekek, a kicsitől a legkisebbik, a legélénkebb és kedvesebb módon adtak elő az összes jelenlévők öröme és buzdítására. A budapesti énekkar közreműködése által nagyban hozzájárult az ünnepély emeléséhez.

Ünnepélyünk gyönyörű példáját adá annak, hogy Isten miképpen alapítja hatalmát a kisdedek és esecsaszópók ajkaira. Zsolt. 8, 3.

Minck testvér zárszavában azon kötelezettségre mutatott rá, amely a szülőkre hárul gyermekeikkel szemben. Rámutatott annak rendkívüli fontosságára, hogy gyermekeinkkel megismertessük a bibliai igazságokat. Ezért felhívta a jelenlévő gyermekeket, hogy továbbra is szorgalmasan látogassák a gyermekiskolát. Ebből szülőkre s gyermekekre egyaránt nagy áldás árad.

Helységek	Teljesek	Felvétel		Tized		Szombatiskola			Hétközn. adakozás		Imanapi adakozás		M. missz. adakozás		
		kur.	szav.	K	f	lapok	szám	K	f	K	f	K	f	K	f
Békés	21	4	—	6725	—	21	17	164	85	10	—	—	—	5	—
Békéscsaba	52	3	10	9063	10	56	32	499	92	61	—	—	—	25	84
Békésgyula	81	8	1	28121	2	81	72	802	81	257	10	2	42	—	—
Bonyhád	7	—	—	755	—	6	4	39	38	20	—	—	—	—	—
Budapest I.	147	9	2	18308	81	120	80	1291	61	492	40	144	—	73	70
Budapest II.	58	2	—	12548	70	61	25	544	60	384	32	14	—	156	30
Budapest III.	25	—	—	1762	50	15	15	208	90	43	50	—	—	—	—
Csurván	8	2	—	1680	—	6	5	128	48	—	—	—	—	—	—
Eger	10	—	—	2040	—	11	11	154	—	—	—	—	—	—	—
Gyulavári	10	3	—	1169	60	7	10	162	20	5	—	7	—	4	—
Kaposvár	8	1	—	819	50	8	8	113	—	—	—	—	—	—	—
Kölkömetegyháza	17	5	—	1945	52	15	15	197	22	34	90	—	—	10	—
Komárom	5	—	—	589	50	5	5	73	—	53	—	—	—	69	—
Miskolc	30	4	—	11568	—	25	25	597	22	132	—	—	—	—	—
Nagykanizsa	7	—	—	1314	08	7	7	129	50	16	60	32	08	20	—
Nagyveleg	16	—	—	775	64	12	12	54	32	12	5	13	5	—	—
Nyíregyháza	6	—	1	480	—	5	5	154	—	25	—	—	—	—	—
Pákoz	13	1	—	702	40	10	8	103	90	8	—	4	40	—	—
Sárvár	9	—	—	2628	—	6	6	175	—	80	—	67	—	66	—
Sarkad	41	15	2	3015	—	41	41	317	38	—	—	—	—	—	—
Sáron	11	—	—	1686	42	8	7	289	10	43	60	64	94	60	—
Vá	8	—	—	1686	04	8	8	132	52	49	25	27	25	—	—
Váraljai	19	6	2	736	—	19	19	19	—	—	—	—	—	—	—
Alakozások	—	—	—	2778	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	609	65	18	111111	83	553	437	8800	73	1747	72	376	11	401	84

A Magyar-Missióterület missió- és traktátégyesületeinek negyedévi kimutatása 1920 július 1-től szeptember 30-ig.

Helységek	Jelentések	Missió-látogat.	Bibliára	Elküldött levelek	Beérk. levelek	Folyóirat csoport.	Új előfizetők	Nyomatvány		Folyóiratok		Bevétel			
								old. szám	eljárás	ajánd.	el-árusít.	K	f		
														elaj.	eljárás
Békés	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	99	80	
Békéscsaba	12	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	853	—
Békésgyula	52	146	76	6	2	—	—	7000	—	—	—	—	—	—	—
Bonyhád	6	22	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Budapest I.	81	405	684	34	18	—	—	21699	—	1	3740	60	—	—	—
Budapest II.	41	150	457	79	7	—	—	1608	10018	8	1060	30	—	—	—
Budapest III.	14	35	65	25	1	—	—	310	—	—	50	—	—	—	—
Csurván	6	20	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Eger	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gyulavári	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kaposvár	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kölkömetegyháza	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Komárom	5	6	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Miskolc	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nagykanizsa	7	119	220	50	24	—	—	6017	2012	—	—	—	—	420	—
Nagyveleg	10	166	119	17	4	—	—	20	108	—	—	—	—	12	40
Nyíregyháza	5	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pákoz	10	15	10	8	5	—	—	50	—	10	—	—	—	—	—
Sárvár	6	15	110	19	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sarkad	18	30	50	4	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sáron	7	4	161	15	26	—	—	—	6263	—	—	—	—	85	20
Vá	8	25	115	9	18	—	—	—	5560	—	—	—	—	5	30
Váraljai	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	288	1226	2147	266	127	—	—	8005	52630	10	9	6366	60	—	—

mért került a fogházba? Csalásért. Ugy és ezt nekem ily nyíltan elmondja, nem gondolja, hogy oly embert, aki három évet tölt a börtönben csalásért, nem alkalmazhatók vállalatomnál? Ezt jól tudom, feleltem neki, azonban a börtönben lelkészemnek megígértem, hogy ezentul mindig csak az igazat fogom mondani s adott szavamat minden körülmények között meg akarom tartani. Az öreg ur elgondolkodva nézett rám s kérdé: „Vajjon azt is megígérte lelkészenek, hogy ezentul háseges és becsületes lesz hivatása végzetésében?” Természetesen, feleltem. Ugy, akkor feltételezem, hogy ígéretének második részét ép úgy megtartja, mint az első. Ezen reményben alkalmazni fogom s hiszem, hogy nem csalódozok önben.”

A legnehezebb és a legkönnyebb.

Thales, a hét görög bölcs egyike, egyszer megkérdezte, hogy mi a legnehezebb és a legkönnyebb dolog a világon, a következőképen válaszolt: „A legnehezebb önmagunkat és saját hibáinkat megismerni, a legkönnyebb mások hibáinak felfedezése.”

Ugyanez a Thales egy alkalommal nagyon udvariasan üdvözölt egy embert, aki mellette elhaladt, az illető azonban egyáltalán nem viszonzta az üdvözlést és büszkén haladt el mellette.

Társai méltatlankodtak, hogy miképen lehet egy ily kiváló embert, mint Thales ennyire megszegyeníteni. Azonban Thales így felelt nekik: „Hogyan, hát talán szégyenletes dolog rámnézve, hogy én illedelmesebb és udvariasabb vagyok, mint az a neveletlen ember?”

Az ez alkalommal rendezett gyűjtés 390 koronát és 80 fillért eredményezett. Mennyei Atyánk iránt, aki ezen örövendetes ünnepet megengedte érünk, hálátelt szívvel, imával és énekkel zárjuk be ezen kedves ünnepélyt.

Voigt Miksa.

Mond az igazat.

Egy fiatal kereskedő család következtében a börtönbe került. Több év után végre lejárt büntetése és egy napon megjelent a fogház lelkészenél, hogy búcsút vegyen tőle. Beszélgetés közben, midőn feleségéről és kis gyermekéről volt szó, reménytelenül sóhajtott fel a fegyenc: „Vajjon mi lesz most énbőlöm? Ki alkalmaz engem ezek után?”

A lelkész minden rábeszélő képességét elővette, hogy meggyőzze arról, hogy az ember az igazsággal meglegmesszebbre az életben. A lelkész szavai oly meghatóak és meggyőző erejűek voltak, hogy a fiatal ember távozása előtt ünnepélyesen megígérte, hogy ezentul mindig az igazat fogja mondani.

Több év után, egy izben egy jól öltözött úri ember jelent meg a lelkész lakásán, akiben senki sem ismerte volna fel az egykori rabot. Azon kérdésre, hogy hogyan töltötte el idejét kiszabadulása óta, a következőket beszélte el: „A börtönből való távozásom után azonnal a fővárosba mentem, ahol egy nagy áruház főnökénél jelentkeztem és alkalmaztatásomat kértem. A főnök összes bizonyítványaimat gondosan átnézte s végül megszólalt, de mondja, hol töltötte el az utolsó három esztendő? A fogházban, volt a fejelet. S

Nyugtázás.

Nagykanizsáról egyik testvérnőnk hálaadományként 1600 K-t adakozott a magyar misszió céljaira.

Könyvellendri tudósítás.

Ugy a Magyar-Egyesület és a Vallásos Iratok Kiadóhivatalának üzleti könyveit, mint a felosztott Duna Uniós zárlatát és a pénztár vezetését felülvizsgáltam és rendben találtam.

Budapest, 1920 augusztus 16

Brandt P. A.

könyvellendri

Halálozás.

F. évi október 17-én halt el hosszan tartó betegség után *Gábor Katalin* testvérnőnk, életének 40. évében. 1919 december 22-én vette fel a keresztségét és lett a Budapest 3. gyülekezetnek tagjává. Felvétele után nemsokára beteg lett és a kórházba kellett mennie hol azután meg is halt.

Reméljük, hogy a kedves testvérnőt a feltámadás reggelén viszontlátjuk.

Sirjánál összegyűlt testvérek jelenlétében alulírott a vigasztalásnak szavait szólhalta.

Voigt Miksa.

1920. évi december 25-én, szombaton délután 2 óra 45 perckor egy orvosi műtét következtében meghalt a mi szeretett Deák Ferencz testvérünk 70 éves korában. Hosszu szenvedését türelemmel és Isten iránti odadással viselte. 1908 óta hűséges tagja volt budapesti gyülekezetünknek. Utolsó percéig a legrajongóbb szeretettel viseltetett Üdvözítője iránt.

Halála annál súlyosabban érint bennünket, mert immár évek óta ő vezette a dunakisvársányi hívők kisded gyülekezetét.

Reméljük, hogy viszontlátjuk a feltámadás hajnalán. Alulírott intézte a sírnál a hátramaradottakhoz és a gyászoló testvérekhez a vigasz szavait Jel. 14, 13. alapján.

Voigt Miksa.

Evangeliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szereléből”. 1. Kor. 3, 8.

XIV. évfolyam.

Budapest, 1921.

2. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Missióprogramm 1921. II. évnegyedére.

Misszióóra 1921 április 2.

Az első missziómunka.

1. Mikor kezdték eljáz Urnak nevét hirdetni? 1. Móz. 4, 26. Énos a teremtés utáni 235. esztendőben született.

2. Vajjon szükség lett volna-e ezen prédikálásra, ha csak igazak lettek volna a földön s egyetlen gonosz ember sem lett volna? Jer. 31, 34.

3. Ki hirdette négyszáz évvel később az Ur nevét? 1. Móz. 5, 21—24.

4. Mivel Isten neve egyuttal Isten jellemének a megnyilatkozása, annak is Istenhez hasonló jellemmel kell birni, aki Isten nevét akarja hirdetni. Mi mondatik Énók jelleméről? 1. Móz. 5, 22, 24; Zsid. 11, 5.

5. Mire mutatott rá Énók prédikációiban? Jud. 14, 15.

6. Ki állott igehirdetésének központjában? Jel. 14, 14; Csel. 4, 12.

7. Hogy ábrázoltatik Énók missziómunkája? Az istenfőiök gyakran keresték fel ezen szent férfit, hogy jelen lehessenek tanításainál s hogy részt vehessenek imáiban. Énók nyíltan és nyilvánosan dolgozott. Mindenkiel közzölte Istennek üzenetét, aki kész volt az intelmet meghallgatni. Munkássága

nem csupán Sét ivadékaira terjedt ki. Abban az országban is hatalommal terjesztette azon csodálatos dolgokat, miket Isten néki látomásokban mutatott meg, amelybe Káin az Ur színe elől menekült. Patriarkák és próféták. 77. old.

8. Hasonlítsd össze Énók üzenetét Jud. 14, 15. alapján a Jelenések könyvének 14. részében leírt angyali üzenetekkel. Isten szolgálójának az utolsó időben is hasonló üzenetet kell hozni a világ számára, amely üzenetet csak mint hajdanában, manapság is gunnyai és csufolódással fogadják. Ugyanott.

9. Hány év után teljesíté Énók Isten szemében is feladatát? 1. Móz. 5, 23.

10. Mennyi ideig tart ma a legjobb esetben az emberi élet? Zsolt. 90, 10. Hogyan kell időnket az Ur szolgálatára felhasználnunk? Ef. 5, 16; Kol. 4, 5.

Misszióóra 1921 április 16.

Az igazságnak egy prédikátora.

1. Hogyan viselkedett az emberiség Noé idejében Isten Ielkének munkája iránt? 1. Móz. 6, 3. 5. 11. 12.

2. Mily büntetésnek kellett ezért az

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:

A Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Bpsten

Szerkesztőnégi bizottság:

Mincz A., Zeiner A., Kocsi V.

Felolós szerkesztő: Zeiner A.